

ALLAH SEVGİSİNE ULAŞMANIN YOLU: PEYGAMBER EFENDİMİZE İTTİBA ETMEK

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdülillâhi Rabbi'l-âlemîn. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Alâ neamihi zahiretil batinéh. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ ve senedinâ ve üsvenite'l haseneti Muhammedi-ni'l-Mustafa ve alâ âlihî ve sahbihî ve men te-bi'ahû bi-ihsânin zevi's-sıdkı ve'l-vefâ.

Emme Bad.

Çok aziz ve muhterem kardeşlerim.

Allah'ın *celle celalühü* selamı, rahmeti, bereketi ihsanı, ikramı üzerinize olsun. Rabbi-miz sizleri sevdiklerinizle beraber dünya ve ahiret saadetine nail eylesin. Cennet ve cema-liyle müşerref eylesin. Allahu Teâlâ Hazretleri Kur'an'ı hatimin de buyuruyor ki;

Bismillâhirrahmânirrahîm.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
غُفُورٌ رَحِيمٌ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ

Kul in küntüm tuhibbûnallâhe fettebi'ûnî yuhbibkûmullâhü ve yağfir lekûm zünûbekûm vallâhü ğafûrun rahîmün. (3/Âl-i İmrân 31.)

Meali şöyle; Ey Resûlüm! Muhataplarına, müminlere, ilgililere söyle. Söyle ki eğer onlar Allah'ı seviyorlarsa, onlara de ki; siz Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun da Allah'ta çok mağfiret edicidir, çok merhamet edicidir, rahmeti çok geniştir. Bu âyet-i kerîme'den ve emsalinden biliyoruz ki, Allah'ın rızasını kazanmanın yolu Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* efendimize ittiba etmektir. Resûlullah'a uymaktır. Resûlullah'a tabi olmaktır. Resûlullah'ın sözünü tutmaktır. Resûlullah'ın izinden yürümektir. Resûlullah'ın sünneti seniyyesini ihyâ eylemektir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimizin tavsiyelerini tutmaktır, emirlerini tutmaktır, yasaklarından kaçmaktır. Allah ancak böyle yapan bir kulu sever.

Bid'at ehlinin, sünnete uymayanların, dinde kendi başına gidenlerin, burnunun doğrultusuna gidenlerin, kendi kısa aklını, yanlış aklının, yanlış felsefesinin, yanlış düşüncesinin, yanlış hayat görüşünün, yanlış malumatının gösterdiği istikamette, kendi bildiği gibi gidenin, dinde yeni bir şey ortaya çıkarmanın,

Resûlullah'ın yapmadığı, Resûlullah'ın tavsiye etmediği bir yol, bir çizgi, bir işaret, bir istikamet, (.....) [üzerine olmayan bid'at ehlinin] Allah velev ibadet ehli olsalar bile farzını, nafilisini, namazını, orucunu, haccını, zekâtını, sadakasını, hayrını, hasenatını kabul etmez. Onun için insanın, Yunus Emre'nin güzel bir sözü var. Yetmiş iki millet dahi elin yüzün yu-maz değil diyor. Başka milletlerde başka üm-metlerde, başka kavimlerde, başka dinlerin sahipleri de, elini yüzünü yıkıyor, abdest alıyor. Başka dinlerin sahipleri de namaz kılıyor veya kendine göre eğiliyor kalkıyor veyahut kendine göre secde ediyor, ibadet ediyor, kıy-meti yok.

Yol, Allah'ın elçisinin gösterdiği yol. Çünkü Allah onu bize yolu göstereceğini diye göndermiştir. Yanlış yollara insanlar tabi olmasın diye göndermiştir. Dünya üzerinde insanlar ne kadar çoksa, akıllar o kadar çoktur, yollar o kadar çeşitlidir ama bir tek yol doğrudur. İslam yolu doğrudur. Allah'ın elçi gönderdiği, kitap indirerek müminlere gösterdiği yol doğrudur. Allah'ın razı olduğu din İslam dinidir.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

İnne'd-dîne 'ındallâhi'l-islâmü. (3/Âl-i İmrân 19.)

Allah indinde makbul olan din İslam dindir. Gerisi yığındır, süprüntüdür, kalıntıdır, harabedir. Aslı olsa bile şimdi harabedir. Bir peygamber tarafından getirilmiş olsa bile, bir kitap tarafından bildirilmiş olsa bile hükmü geçmiştir.

Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* hazretleri buyuruyor ki; vallahi Musa *aleyhisselam* sağ olsaydı bana tabi olurdu. İsa *aleyhisselam* sağ olsaydı Peygamber Efendimize tabi olurdu. Kıyamette, ahir zamanda gelecek ve Peygamber Efendimize tabi olacak.

Onun için bir arabayı kullanırken, o fabrikanın arabanın içine koyduğu kullanma talimatnamesini takip etmiyor muyuz?

Bir ülkede yaşarken o ülkenin trafik kanunlarına vesairesine uymak zorunda kalmıyor muyuz?

Allahu Teâlâ Hazretlerinin rızasını kazanmak için de Resûlullah'ın yolundan yürümek lazım. Allah'ın sevgisi böyle kazanılır. Allah

Resûlullah'a tabi olanları sever. Allah'ın sevgili kulu olmanın yolu Peygamber Efendimizin izinden yürümektir, yolunda yürümektir. Hem kendimiz yürüyeceğiz hem de sorumluluğumuz altında olan, yükümlülük, bizim omzumuza yüklenmiş bir takım kimseler var, onları da o yola sevk edeceğiz. Hanımlarımızı da, çocuklarımızı da, torunlarımızı da, sözümüzün geçtiği kimseleri de Resûlullah'ın yoluna sevk edeceğiz.

Bu nasıl olur?

Her gün müslüman bir âyet bir hadîs öğrenecek. Her gün bilgisine bir bilgi katacak. Yolda gelirken konuştuk ki, İstanbul Erenköy de oturan bir doktor, karşı yakadaki işine sabah akşam gelirken giderken yarım saat tren yolculuğu, yarım saat vapur yolculuğu var. Bu yolculuk esnasında vaktini boş geçirmemek için yanına Kur'an-ı Kerîm'in sayfaları almak ve onları çalışmak suretiyle, işine gelip giderken, doktor olmuş olduktan sonra hafız da olmuş. Doktor olduktan sonra da hafız olmuş. Zamanı değerlendirdiği için. Büyük İslam meşhuru, tabibi, hekimi İbn Sînâ. Her gün iki saat çalışarak muazzam eserlerini meydana getirmiş.

Onun için biz de her gün bir âyet bir hadîs, birkaç hadîs öğreneceğiz. Hem kendimiz okuyacağız hem de daha iyi öğrenmek için bir deftere yazacağız. Bir defterimiz olacak. Olsun. Olsun diye söylüyorum. Belki yok şu anda ama bir defteriniz olsun. O günün tarihini atın. Besmeleyi yazın. Altına bir âyet-i kerîme yazın. Altına bir hadîs-i şerîf yazın. Bir senede üç yüz altmış beş âyet öğrenmiş olursunuz. Üç yüz altmış beş hadîs öğrenmiş olursunuz. Eğer iki tane olursa yedi yüz olur. Yedi yüz küsür olur. Üç tane olursa şu kadar olur, dört tane olursa bu kadar olur, beş tane olursa bu kadar olur.

Muntazam çalışan kazanır. Zamanını zayi eden kaybeder. Sözlerin en güzeli Allah'ın kelâmıdır. Ondan daha güzel, daha doğru söz olamaz. En güzel söz Kur'an-ı Kerîm'dir. İlahi kelâmıdır. Allah'ın kelimasıdır. *Esraru* O okyanusun dibini kimse bulamadı. Kenarına kimse erişemedi. Öbür kenarına kimse ulaşamadı. Öyle engin bir ummandır ki Kur'an-ı Kerîm, bir deryadır ki, ne öteki kenarını bulan var, ne de dibini bulan var. Ama içi inci dolu, mücevher dolu. Dalan çıkartır, dalan çıkartır ve istifade eder.

Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* efendimizin beşer sözlerinin en güzelidir. Cevâmiu'l-Kelim buyuruyor Peygamber Efendimiz. Bana Allahu Teâlâ Hazretleri az söz ile çok mana ifade etme kabiliyeti bahşetti. Hikmetli söz söyleme nasip etti. Her şeyin yerli yerince, her sözün Allahu Teâlâ hazretlerinin ilhamı ile onun rızasına uygun.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِن هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Ve mâ yentiku 'ani'l-hevâ. İn hüve illâ vahyün yûhâ. 53/Necm 3-4)

Resûlullah hevâ-i nefsinden, kendi aklından konuşmaz. Desteksiz, asılsız, kaynaksız, Allah'ın emri işareti olmadan konuşmaz. Onun söyledikleri hep Allahu Teâlâ hazretlerinin vahyine dayanır. Kur'an-ı Kerîm vahyi metlüvdür. Hadîs-i şerîf vahy-i gayr-i metlüvdür. Yani birisi ayrılmıştır. Kur'an-ı Kerîm de böyle bildirilmiş Mushaf da yazılmıştır. Ötekisi de Allah'ın terbiye etmesiyle. *Eddebenî Rabbî fe ahsene te'dîbî*. Beni rabbim yetiştirdi. Terbiye eyledi. Ve ne güzel terbiye eyledi dediği gibi, ilahi mektepten öğrenmiş olduğu hakikatlerin ifadesidir.

Abdest alırken, sakalının alt tarafına su gitsin diye, avucuna alıp şöyle sakalının içini karıştırıyor da.

Hakeza emerani rabbî diyor.

Rabbim bana böyle yapmamı emretti diyor. Kur'an-ı Kerîm âyetinde avucun içine su alda sakalını böyle karıştır diye bir âyet olmadığına göre, anlıyoruz ki öteki şeyleri de Allah Teâlâ Hazretleri ona öyle emrediyor, bildiriyor.

Her sözü, her işi hikmetli. Hatta Resûlullah efendimizin sevgili kardeşlerim sükutu bile hikmetlidir. Sükutu da takrirî sünnettir.

Ne demek takrirî sünnet?

Resûlullah efendimiz yanında birisi bir şey yaptığı zaman sükut etmişse, demek ki o işin yapılmasında mahzur yoktur, ondan sükut etti. Eğer bir mahzur olaydı durur muydu Resûlullah efendimiz?

Söylerdi. Yanlış yaptın derdi. Yanlış yaptınız. Uygun olmadı derdi, söylerdi, ikaz ederdi, irşad ederdi.

O bakımdan sükutu da güzeldir, kelâmı da güzeldir. Sözlerini sözlerini ciltler almıyor. Ciltlerle, yirmi cilt, otuz cilt, yüz cilt, binlerce binlerce, milyonlarca hadîs-i şerîf. Her birisi

de her birisi de ayrı, gül bahçesinden ayrı bir çiçek. Gül bahçesinden bir başka değişik kokulu, bir başka güzel renkte, bir başka güzel görünümde, bir başka hikmet. Her sözü güzel. Peki üniversitede okumadı. Diploması yok. Hocası yok.

Babası kendisinin doğmasından evvel vefat etmiş. Annesinin yanında, amcasının himayesinde, dedesinin yanında yetişmiş bir böyle yetim bu kadar hikmetli sözleri nerden öğrenmiş?

İlahi mektepten öğrenmiş. İlahi menşei den olmasa, onlar o söylenmezdi. O ciltler dolusu kitaplar söylenmezdi. Bir insanı bir kürsüye çıkartsanız, konuş bakalım deseniz, bir saat konuşur, iki saat konuşur, üç saat konuşur, sonra sermayesi tükenir.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimizin bir sözünü yazmak için, bir sözünü anlatmak için ciltler dolusu yazar, o kadar öz konuştuğu halde, o kadar kısa konuştuğu halde yetmiyor.

O bakımdan sevgili kardeşlerim, muhterem kardeşlerim, söz verin, kendi kendinize söz verin, kendi kararınızı alın. Her gün Allah'ın kelâmından, kitabından bir âyet, iki

âyet, üç âyet öğrenin. Her gün Allah'ın Resûlünün mübarek sözlerinden, hadîslerinden, bir hadîs, iki hadîs, üç hadîs öğrenin. Bunu evinizde hanımınızla da müzakere edin. Çocuklarınızla da yemek esnasında, yemekten sonra, çay içerken, toplandığınız zaman müzakere edin. Seneler geçtikçe birikir. Kısa zamanda hakikatli bir âlim olursunuz. Bir bilgin olursunuz. Allah'ın emirlerini yasaklarını bilirsiniz. Hata işlemezsiniz. Allah'ın dinini yayanlardan olursunuz. Allah sizi mahşer günü âlimler zümresine alır, âlimlerin arasına alır. Arşın alanın gölgesinde gölgelendirir. Nurdan minberlere çıkartır. O bakımdan söz verelim, söz verin. Peygamber Efendimizin hadîslerinden her gün bir miktar öğrenin. Ben de size burada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimizin hadîs-i şerîflerinden, sermaye oradan, zamanım müsaade ettiği kadar okuyacağım, izaahını yapacağım. Keşke kalemlerinizi olsa, defterlerinize yazsanız. Ama banta alınıyor, videoya alınıyor, ses bandı ve videoya alınıyor. Oradan alırsınız, dinlersiniz, gerekirse oradan da yazarsınız.

Ebû Saîd hazretlerinden *radiyallahuanh* rivâyet olunduğuna göre, kura ile size okumak

için açtığım sayfadan çıkan hadîs-i şerîfte Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bakalım ne buyurmuş?

a. Bir Müslümanın Günlük Vazifesi

Birinci hadîs-i şerîf.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَيُضْحِكُ إِلَى ثَلَاثَةِ الصَّفِّ
فِي الصَّلَاةِ وَالرَّجُلُ يُصَلِّي فِي جَوْفِ اللَّيْلِ وَالرَّجُلُ
يُقَاتِلُ خَلْفَ الْكَتِيبَةِ

Gâle rasûlullâhi sallallâhu aleyhi ve selleme innellâhe le-yadhakü ilâ selâsetin es-saffi fi's-salâhi ve'r-raculi yüsallî fî cevfi'l-lejli ve'r-raculi yükâtilü halfe'l-ketîbeti.

Birinci hadîs-i şerîf bu.

Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* hazretleri buyuruyor ki;

Allah *celle celalühü* üç kimseye tebessümle bakar, güler. Rıza gözüyle bakar o gün ona. Allah bir kuluna tebessüm etti mi, güldü mü razı olacak demektir. Mükâfat verecek demektir. Lütfuna erdirecek demektir. Rahmetine gark edecek demektir. Seviyor demektir.

Kimdir bunlar?

Es-saffi fi's-salâhi. Namazla safta duran kişiye, o safa bakar, memnun olur razı olur, hoşnut olur, tebessüm eder, güler Allahu Teâlâ Hazretleri.

Neden?

Kul el pençe divanı ilahiye durmuş, Rabbinin huzurunda el pençe ayakta duruyor, rükuya varıyor, secdeye varıyor, o temiz alnını yerlere koyuyor. Ya Rabbi! Sen büyüksün. Ben senin kulunum. Beni sen yarattın. Benim sana kulluk borcum var. Bana sen nimetleri verdin. Benim sana şükretmem lazım diye ibadetimi yapıyor. Yaratanını biliyor. Kendisini rızıklandıranı biliyor. Kendisine nimetleri bahşedeni biliyor. Sahibini biliyor. Kainatın mutasarrıfını biliyor. Güç kuvvet sahibini biliyor. Nimetlerin kaynağını biliyor da ona ibadet ediyor. Allah bu kulu sever.

Allah bizi namazdan, kulluğundan, niyazdan, rızası yolundan, ibadetten, taatten, imandan, İslam'dan ayırmasın. Âmin.

Öbür kardeşlerimiz, anaları babaları müslüman olan kardeşlerimiz, Türkiye'den gelmiş kardeşlerimiz. Almanya da bir milyon yedi yüz bin müslüman var. Bunların bir buçuk milyo-

nundan fazlası bizim memleketten gelmiş kardeşlerimiz. Bizim camilerimize kayıtlı olan, bizim camilerimize namaza gelen, bizim camilerimizde vaaz dinleyen kardeşlerimizin yekunu, hiç meşreb farkı gözetmekten, yani şu grubun camisi bu grubun camisi diye ayırım yapmadan, ehli imandır, Müslümandır, namaz kılıyor, *Lâ ilâhe illallah* diyor, Allah'ın varlığını birliğini kabul etmiş diye hiç ayırım yapmadan hesapladığımız zaman, karşımızdaki müslümanlar muhterem kardeşlerim, yüz yirmi bin, yüz otuz bini geçmiyor. Diyanet camileri dahil öteki camiler dahil Araplarındaki dahil, başka kimseler dahil, onda biri değil, onda biri değil, onda biri Allah'a ibadeti biliyor, camiye geliyor.

Onda dokuzu nerde bu kardeşlerimiz?

Bu kardeşlerimizin bir kısmı zaten Türkiye de de namaz kılmazdı. Ama bir kısmı buraya gelince şaşırıldı. Bira, birahanelere alıştı. Almanların âdetlerine bulaştı. Dini unuttu. İmanı unuttu. İslam'ı unuttu. Ahireti unuttu. Allah'ın azabını, gazabını unuttu. Hesabı unuttu. Yanlış yolda gidiyor. Bunlara acımamız lazım. Bunları kurtarmamız lazım. Bunlar

ateşe düşecekler. Bunlar cehenneme doğru gidiyorlar.

Onun için biz Allah'ın varlığını bilen, Kur'an'ı bilen, Resûlullah'a tabi olan, Allah'a karşı kulluk borcumuz olduğunu bilen bir kişi olan Müslümanlar onları kurtarmak için çalışmak zorundayız. Eğer bir müslüman onlardan bir tanesine ilgi gösterse, bir tanesine ilgi gösterse, o bir tanesinin doğru yola çekmek ve onu irşat etmek ve onu ikaz etmek ve onu şurlu Müslüman haline getirmek istese, bir sene çalışsa.

Çok mu? Zor mu bu hizmet muhterem kardeşlerim?

Bir insancık, sadece bir kişiye hedef alacaksınız. Namaz kılmayan, camiye gelmeyen, gafillerden, cahillerden, zavallılardan bir kişiyi alacaksınız, bu sizin akrabanız olabilir, bu sizin komşunuz olabilir, bu sizin hemşehriniz olabilir, bir yerden yakınlık duyduğunuz, onun da size yakınlığı olan saygısı olan sevgisi olan bir kimse olabilir.

Bir kimsecikle uğraşamaz mısınız?

Bir sene size müddet versek, bir sene onun üzerinde çalışamaz mısınız?

Çalışılır. Doğrusu çok değil bir kimseyle bir sene uğraşmak yani ağır gelmez bir insana. Hani bir günde bunu doğru yola getireceğim camiye getiririm desek. Bir günde bir insanı camiye getirmek zor olur ama bir sene içinde getir camiye desek. Bir sene içinde getir, bir sene içinde sen ona mühlet ver, fırsat ver, gusül abdesti al bu cumaya beraber gideceğiz de ,ben seni bir hocaya getireceğim de, al şu vazı evinde dinle de, bu videoya bir bak de, gel seni birisiyle tanıştıracacağım de, şu kitabı bir oku de, sana bir sene müddet.

Bir kardeşimizi doğru yola çekemez misiniz?

Bir sene az bir zaman mı?

Bir kişiyle uğraşacaksın. Eğer biz bir sene uğraşırsak bir senenin sonunda sayımız iki misli olur. Diyelim ki yüz elli biniz şimdi. Almanya da üç yüz bin oluruz. Onlar da bir sene çalışsalar ikinci sene altı yüz bin oluruz. Onlar da bir sene çalışsalar üçüncü sene bir milyon iki yüz bin oluruz. Onlar da bir sene çalışsalar dördüncü sene iki milyon dört yüz bin oluruz muhterem kardeşlerim.

Demek ki burada bizim yirmi beş sene çalışan kardeşlerimiz var. Otuz sene çalışan kardeşlerimiz var. Daha burada da nice zaman çalışacağız. Siz gitseniz çocuklarınız buraya alıştılar kalacaklar. Siz gitseniz sizin hemşehrilerinizden arkadaşlarınızdan bazı kimseler burada muhakkak kalacaklar. Herkes birden göç etmeyecek burada. Burada nasıl olsa insanlar kalacak. Bu tarafta çalışırsak onları doğru yola çekebiliriz.

Kendimiz namaz kıldığımız gibi, kendimiz cennetin yolunu tutturduğumuz gibi kardeşlerimizin de doğru yola girmesi için gayret edelim. Her birimiz bu günden tezi yok hemen isterseniz hemen şuracıkta bir yakınınızı aklınıza koyun. Şu kardeşim müsaittir. O babası iyi insandı. Dedesi iyi insandı. Eskiden kendisi de fena değildi. Burada şaşırdı. Ben bu kardeşimi camiye alıştıracağım. Namazlı niyazlı müslüman olmasına çalışacağım diye şey yapar. Hemen seçin ve çalışmaya başlayın. Eğer bir senede iki kişi seçerseniz bu iş daha çabuklaşır. Bir senede üç kişi eğer doğru yola çekebilirseniz daha da fazlalaşır. Dört kişiyi çekerseniz bir senede Allah ibadet ehli kullarını seviyor. Allah kulları saf bağlayıp divana durduğu

zaman onlara tebessüm buyuruyor. Gülüyor Allahu Teâlâ Hazretleri. Bunu unutmayın bir.

Başka kimlere güler?

Ve'r-raculi yüsallî fî cevfi'l-leyli. Allah bir de gecenin yarısında namaz kılan kişiye tebessüm eder. Güler.

Neden?

Geceleyin herkes istirahatte. Bu âşık-ı sâdık mübarek uykusunu terk etmiş, abdestini almış, kibleye yönelmiş, seccadesine oturmuş, göz yaşları dökülüyor, secde yerini ıslatıyor. Aman Ya Rabbi! diyor. Tevbe ediyor. İstiğfar ediyor. Dua ediyor. Namaz kılıyor. Tesbih çekiyor. Zikir yapıyor. Salât u selâm getiriyor. Allah o kulu sever. Çünkü rahatını terk etti. Çünkü Allahu Teâlâ Hazretlerinin ibadetlerine yöneldi.

Aziz ve muhterem kardeşlerim.

Kur'an-ı Kerîm âyetlerini nüzul sırasına göre, yani inme sırasına, Peygamber Efendimize gelme sırasına göre incelediğimiz zaman () göre ilk gelen âyetler İkrâ suresinin başındaki âyetlerdir.

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ
اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ
عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

İkra' bi-smi rabbikellezî ħalaka. Haleka'l-insâne min 'alakın. İkra' ve rabbüke'l-ekramü. Ellezî 'alleme bi'l-kalemi. 'Alleme'l-insâne mâ lem ya'lem. (96/Alak 1-5.)

Bu âyetler inmiştir. İkinci grup âyet-i kerîmelerde, ya Müddessir suresinin başındaki âyetler önce inmiştir. Ya Müzzemmil suresinin başındaki âyetler önce inmiştir diye rivâyetler var. Hemen bu ikinci âyet ikinci veya üçüncü grup âyetler de muhterem kardeşlerim. Allahu Teâlâ Hazretleri Peygamber Efendimize ve onun mübarek ashabına gece ibadetini tavsiye ediyor.

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

Kumi'l-leyle illâ kalîlen. Nisfehû evi'n-kus minhü kalîlen. Ev zid 'aleyhi ve rattili'l-kur'âne tertîlen. (73/Müzzemmil 2-4.)

Yani gece namazı kılmayı tavsiye ediyor Allahu Teâlâ Hazretleri. Gece namazı insanı yetiştirir. Gece mübarek bir zamandır. Geceleyin yapılan ibadetlerin tesiri büyük olur. Gece yapılan ibadetlerin sevabı çok olur. Geceleyin Allahu Teâlâ Hazretleri semaiddün-yaya nüzul eyleyip. Ey Kullarım! Yok mu içinizde benden merhamet isteyen, rahmet isteyen, ihsan edeceğim. Haydi istesin. Yok mu benden affı mağfiret isteyen affedeceğim, mağfiret edeceğim. Haydi istesin. Yok mu benden bir dileği, talebi olan. Haydi istesin vereceğim dediği zamandır. Geceleyin ibadet edenler çabuk terakki ederler. Çabuk evliyâ olurlar. Çabuk Allah'ın sevgili kulu olurlar. Onun için gece ibadeti çok kıymetlidir,

Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* hazretleri buyuruyor ki;

Rek'atâni mine'l-leyli hayrun mine'd-dünyâ ve'l-âhirati.

Geceleyin kılınan iki rekât namaz tehec-cüd namazı, dünyadan da dünyanın içindeki her şeyden de daha hayırlıdır. O bakımdan

gece ibadetini sizlere tavsiye ederim. Akşam erken yatın. Gece teheccüd namazına kalkın. İki rekat da olsa şu namazı kılın. Şu sevapları kaçırmayın. O manevi pazarın füyuzatından istifade edin. Manevi kazancınız çok olsun.

Hadîs-i Şerîf'te ikincisi bu çıktı.

Üçüncüsü.

Ve'r-raculi yükâtilü halfe'l-ketîbeti. Bir kişi ki, cihat eden grubun arkasından savaşa devam ediyor. Cihat eden grubun arkasından.

Halfe'l-ketîbeti. Bu harp edilmesi arkasında demesi öyle anlaşılıyor ki, düşman bastırmış, hücum etmiş, bozmuş orduyu, mücahitleri mücahitler geri çekiliyorlar ama bu mübarek çekilmiyor. Bu mübarek diyor onlar geriye çekilirken bu direktmiş arkalarında kalmış düşmanla efendim canını vermek pahasına şehit olmak arzusuyla şevkiyle cihat ediyor. Allahu Teâlâ Hazretleri bu kulunu da sevgi nazarıyla bakar güler. Ondandır hoşnut ve razı olur diye Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* efendimiz bildiriyor.

Muhterem kardeşlerim.

İslam'ın ibadetlerinin zirvesi cihattır. Zirvesi en yüksek noktası cihattır. Allah yolunda malıyla canıyla cihat etmek. Malını vermek,

canını vermek, en kıymetli ibadet o. Çünkü fedakârlığın, vefanın, âşıklığın, sadîkliğın, gerçek müminliğin alametidir. Alametidir bu. O bakımdan her müminin, her müminin Allah'ın dinine yardım etmek dileğiyle, maksadıyla gayretli çalışkan olması lazım. Malıyla canıyla cihat etmesi lazım. Önce malıyla cihat eder. Bıçak kemiğe dayandığı zaman gerekirse canını da ortaya koyarak cihat eder. Malını vermeyenin imtihanı canına gelir. Malını vermeyen insanın düşman ilerler, sonunda canı ortaya dökülür. Malını veren belki malını vermek suretiyle, malıyla cihat etmek suretiyle belki daha kötü durumlara düşmekten kısa zamanda kurtulur.

Afganistan'ın cihadının aslını, esasını insan biliyor, sizler biliyorsunuz, bizler biliyoruz. Gazetelerde, mecmualarda yazıyoruz. Herkesin özünün önünde cereyan eden bir cihat var. Bu cihat muhterem kardeşlerim bir buçuk milyon, iki milyon müslüman kardeşimizin şehit olmasına sebep oldu. İki milyon az bir rakam değildir çok büyük bir rakamdır. Binlerce ev yıkıldı milyarlar gitti. Bir bomba bir füze, bir tank, hele canların hesabı yoktur. Ya-

ralıların hesabı yoktur. Milyonlarca insan yerinden, yurdundan oldular. Evlerini barklarını terk ettiler. Sefil, perişan başka ülkelere hicret ettiler. Muhaceret kamplarında oturdular. Rahatları kaçtı. Eğer bu insanlar mallarıyla bundan yirmi sene önce şimdi harcadıkları paranın onda birini harcasalardı buna lüzum kalmazdı. Bundan ibret almak lazım. Bundan büyük ibret almak lazım muhterem kardeşlerim.

Bir şey, bir problem, İslam'ın karşılaştığı bir problem belki böyle vaazla hallolur. Belki demin söylediğim gibi herkes bir müslümanı doğru yola getirmek için çalışırsa belki hallolur. Amma böyle kalıp çalışmazsanız, yani küçük bir gayretle, para bile sarf etmeden, birazcık şuurlu olmakla halledilecekken sonra iş mala gelir. Çok mallar vermek gerekir. Çok fedakârlık yapmak gerekir. Onu da yapmazsanız bu sefer can vermeye gelir. Canı da vermezseniz iman elden gider. İman da gider. Memlekette elden gider. İman da elden gider

Aziz ve muhterem kardeşlerim.

Ankara da bir kardeşimi anlattılar. Çok memnun oldum. Bir misal olarak size onu vermek istiyorum. Misal olarak, örnek olarak an-

latmak istiyorum. Bu kardeşimiz ümmi bir kardeşimiz. Okuması yok, yazması yok, mektep görmemiş, medrese görmemiş, işçi olarak çalışıyor, bir minibüsün şoförü. Bir minibüsün şoförü, zengin ailelerin çocuklarını alıyor, mektebe götürüyor, okul bittikten sonra alıyor, evlerine dağıtıyor. Sabah akşam servis yapan bir şoför. Arkadaşlarımız anlattı. Ben güldüm, dua ettim. Allah razı olsun o kardeşimizden. Bu öğrenciler, bu servis arabasında okula giderken gelirken ne yaparlar?

Şakalaşırılar oynarlar, birbirleriyle kapışırlar, boş zaman geçer. Bu şoför kardeşimiz öyle yaptırmamış bu işi disipline bağlamış. Kendi servis arabasında okula gelip giden çocukların hepsi namaz surelerinin hepsini bellemişler, namaz surelerinin hepsini. Bir fırsat zaman var. Mecburi bir zaman var. Yarım saat neyse sürüyor belli bir zaman. Onları evlerinden almış, okuldan almış evine getirinceye kadar, yaz aylarında aylarca camiye gelip gidip de yaptırılmayan işi, hani gidiyorsunuz aranızda kardeşleriniz vardır, dostlarınız vardır, belki kendinizde bilirsiniz, bir çok kimse daha namaz surelerinin hepsini bilmez, bir çok kimse bilmez, doğru okumasını da. Ama onlara sırf

servis arabasında öğretmiş. İnsan murad etti mi, insan gayretli müslüman oldu mu, şoförken bile İslam'a hizmet eder. Çöpçüyken bile İslam'a hizmet eder. İşçiyken bile hizmet eder. Çiftçiyken bile hizmet eder. Aziz ve muhterem kardeşlerim. Çobanken bile hizmet eder.

O bakımdan hepimizin içinde Allah'ın dine yardım etmek, cihad etmek, etmek gayret etmek, müslümanlara faydalı olmak, azim ve şuur olması lazım. İslam'ı yaymaya çalışmalıyız. İslam'ı öğretmeye çalışmalıyız. Müslümanların âdetini çoğaltmaya çalışmalıyız. Kaybolan müslümanları bulmaya çalışmalıyız. Şaşırın kardeşlerimizi kurtarmaya çalışmalıyız. Bunun için hepimizin büyük gayret göstermemiz gerekiyor.

Allahu Teâlâ Hazretleri hepimizi şuurlu müslümanlar eylesin. Allahu Teâlâ Hazretleri bize bizi afetlere uğratmasın. Bizi felakete uğratmasın. Bizim hatalarımızdan, kusurlarımızdan dolayı Rabbimiz bizi düşmanlarıyla terbiye etmesin. Düşmanların çizmesi altında bizi inletmesin. Düşmanlarımızın karşısında bizi mağlup etmesin. Bizi kimsenin karşısında mahçup etmesin. Ama onun çaresi, şimdiden çalışmaktır. Rahat ve huzur içinde Allah'ın dini

için çalışmayan kimse, sıkıntıya düştüğü zaman, elini kaldırıp dua ettiğinde Allah onun duasını kabul etmez. Hadîsi şerîflerde geçiyor.

Bir zamanlar unuttum şimdi ahirette de böyle olacak. Ahirette de böyle olacak. Sen dünyada unuttun benim dinimi. Bende sana ahirette rahmetimi, rahmetimi vermeyeceğim, rahmetime seni erdirmeyeceğim. Sen unutulmuş, kenarda kalmış kimse gibi olacaksın. Sen de Allah'ın rahmetine ulaşamayacaksın. Sen misin dünyada böyle yapan dediği gibi.

Aziz ve muhterem kardeşlerim;

İyi günlerin kadrini kıymetini bilin. Rahatın, huzurun kadrini kıymetini bilelim Hayatın, afiyetin, sıhhatin, salahiyetin, gençliğin, tatilin, boş zamanın kadrini kıymetini bilelim. Zamanları boşa geçirmeyelim. Sen şu anda çalışmazsan sonra Allah'a ne yüzle dua edeceksin. Başına gelenler çalışmanın cezası.

Felaket geldiği zaman ne diyeceksin?

O ceza olarak gelir. O ceza olarak geldi. O Afganistan ki gene İslam diyarlarının en güzelilerindendi. Evliyâullah yatağı idi. Hatta bizim rahmetli hocamız Mehmet Zâhid efendi *kaddesallahu sırrahulaziz* Allah şefaatine erdirsin.

Es'ad dedi bana. Şu Afganistan'a göçsek dedi. Orada Kur'an-ı Kerîm ile hüküm olunuyormuş dedi. Kur'an'la idare edilen bir memleketmiş. Oraya göçsek dedi. Bak Ruslar nasıl ona nasıl kastettiler?

Demek ki muhterem kardeşlerim cihad edeceğiz. Demek ki düşmanın hareketlerine karşı uyanık olacağız. Demek ki cahillikle cihat edeceğiz. Şeytanla cihad edeceğiz. Nefisle cihad edeceğiz. Münafıklarla cihat edeceğiz. Uyanık olacağız. İslam'ın düşmanlarını bileceğiz. İslam'ın karşılaştığı tehlikeleri bileceğiz. Onlara önceden tedbir alacağız. Onlar için şimdiden çalışacağız. Rahatlık zamanımızda çalışacağız ki sıkıntıya düşmeyelim. Sıkıntıya düşersek bile Allah yardımcımız olsun. Allah veriyor muhterem kardeşlerim insanlara. Allah insanların duasını kabul ediyor. Küçük büyük demiyor, yüzü kara demiyor Allahu Teâlâ Hazretleri kullarının istediğini veriyor ama kullar cezalı duruma düşmezlerse.

Allahu Teâlâ Hazretleri hepimizi Allah'ın yolunda gayretli Müslümanlardan eylesin. Gafillerden cahillerden eylemesin. İyi günlerin rahatı içinde gevşeyenlerden eylemesin. Sıh-

hat eldeyken, gençlik eldeyken, para eldeyken, vücut güçlü kuvvetliyken, imkan varken, seve seve Allah yolunda çalışanlardan eylesin. İran'lı bir şahıs Farsça güzel bir söz söylemiş eski âlimlerden.

Diyor ki; ... Küçükken oyun oynuyorduk. O orta yaşta, delikanlılık zamanında, havai yollarda ömrünü geçirdi.

Neden?

Delikanlıdır. Aklı havadadır. İşte ihtiyarlandığı zaman da aciz düştün. Be mübarek insan diyor.

Allah'a ne zaman ibadet edeceksin?

Allah'a ne zaman kulluk edeceksin?

Küçükken daha çocuktur oyun oynasın. Delikanlılıkta daha gençtir dur bakalım. Yaşlandığı zaman da ihtiyarladı, eli tutmuyor, ayağı tutmuyor. Şeytan her devrin insanını, her devredeki insanı, her çağdaki insanı bir başka oyunla aldatıyor. Ne çocuklarınızı şeytanın eline bırakın, ne delikanlılarınızı nefsinin elde bırakın, ne de ihtiyarlar acizlik gösterebilirler. Çünkü mücahidin ihtiyarı olmaz. Mücahid seksen yaşında, doksan yaşında sakalı olur, gene Allah'ın yolunda cihad eder.

Ebû Eyyûb El-Ensârî hazretleri ihtiyar halinde Kur'an okurken cihat âyeti karşısına geldiği zaman, getirin benim silahlarımı demiş, getirin benim kılıcımı silahlarımı. Demişler ki; ne desin, ne yapsın, artık sen zaten Resûlullah zamanında onun sahabesi oldun. Yapacağın hizmetleri yaptın. Otur rahatına bak.

Demiş ki;

Burada ihtiyarları istisna tutuyor mu?

İhtiyarlar hariç diyor mu Kur'an-ı Kerîm?

İhtiyarlar cihat etmeyecek diyor mu?

Demiyor. Getirin silahımı demiş. Medine-i Münevvere'den kalkmış da İstanbul da şehit olmuş. İstanbul da şehit olmuş. Mücahidin yaşlısı genci olmaz. O bakımdan her çağda şeytanın bir oyunu vardır. Şeytanın oyununa düşmeyelim. Çocuklarımıza Kur'an öğretelim. Dört yaşında başlarırmış, dört, dört yıl, dört ay, dört günlükken başlamak diye söylerler. Çocuklarımıza ilmi, Kur'an'ı öğretelim. Öyle âlimler var ki şimdiki çocuklar ortaokula gittiği zaman, ilkokulun son sınıflarına gittiği sırada fetva vermeye başlamış. Öyle yetiştirmiş kendisini. Zamanını boş geçirmemiş. Dört, beş yaşında hafız olmuş. Ondan sonra hadîsleri öğrenmiş. Ondan sonra fıkhi öğrenmiş. Ondan

sonra *ulum-i şer'iyye*'nin diğer detayına inmiş. Ondan sonra da on üç on dört yaşında fetva verecek hale gelmiş. Onun için zamanı boş geçirmeyelim. Allah yoluna hizmet edelim.

Müslümanların ana vazifesi Allah'ın dinine hizmet etmektir.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
...بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

Küntüm hayra ümmetin uhricet li'n-nâsi te'mürûne bi'l-ma'rûfi ve tenhevne 'ani'l-münkeri. (3/Âl-i Imrân 110.)

İnsanların içine gönderilmiş vazifeli bir ümmetiz. *Kuntum hayra ummetin*. En hayırlı ümmetsiniz. *Uhricet linnâsi*. Şu cihan halkı için siz ortaya koyuldunuz, çıkartıldınız, numune bir ümmetsiniz. *Te/murûne bilma'rûfi vetenhevne 'ani-lmunker*i. İyi şeyleri Allah yolunda cihad ederseniz siz kendinizi;

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا
لَا تُرْجَعُونَ

Efehasibtüm ennemâ haleknâküm ‘abeşen ve enneküm ileynâ lâ türce’ûne. (23/Mü’minûn 115.)

Siz kendinizi biz sizi boş yere yarattık, abes yere yarattık, boş yere yarattık, bize dönmeyeceğinizi mi sandınız?

Yaradılışın bir gayesi var. Ümmeti Muhammedin ayrıca bir vazifesi var.

Ümmeti Muhammedin vazifesi nedir?

Ümmeti Muhammedin vazifesi işçilik yapmak değil, çiftçilik yapmak değil. Ümmeti Muhammedin vazifesi cihan halkına İslam’ı anlatmaktır. Ama herkesin bir geçim mecburiyeti vardır. Bir kazanca ihtiyacı vardır. Eğer Allah’a tevekkül etsen, sırf Allah yolunda çalışsan Allah onu da verir amma neyse hadi bir işçilik yaptın. Ondan sonraki geri kalan zamanında Allah’ın dinine hizmet et. Haftanın beş günü dünyaya çalışıyorsun iki günü ahiret için çalış. Sekizden akşam altıya kadar çalışıyorsun, altıdan ona kadar Allah’ın dini için hizmet et ki Allahu Teâlâ Hazretleri lütfuna erdiresin, rahmetine erdiresin, mükâfat versin, cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin. Bu şuurda olmazsa müslümanlar erirler, kaybolurlar. Koca

lkeler ellerinden gider. Milyarlarca nüfus el-
den çıkar. Malezya da müslümanlar dinden ı-
kıyorlarmış. Endonezya da müslümanlar din-
den ıkıyorlarmış. Singapur da sordum. Var mı
böyle bir şey? Hocam dedi var ama dedi zaten
kabileler cahil kabileler dedi. Onları getiriyor-
lar, para veriyorlar dedi. İşte onlar da tamam
diyorlar. Başka dinlere geçiyorlar dedi. Zaten
cahil. Olsun. Ötekisi para vererek, sahte bir
şekilde kendi dinine bağlıyor. Ondan sonra da
onu eğite eğite, ğrete ğrete kendisinin malı
ediniyor. Dünyanın her yerine yayılmışlar. Es-
kimolara öğretiyorlar. Afrikalılara öğretiyor-
lar. Başkalarına ğretiyorlar.

Biz de Allah'ın dinini yaymaya çalışalım.
Ashabtan birisi. Ashab-ı kirmın *rıdvanullahi
aleyhim ecmain*. Her birisi bir başka diyara da-
ėıldı. Orada İslam'ı yaydılar. Her birisi bir
başka diyarda İslam'ı yaydılar. Peygamber
Efendimiz diyor ki; benim ashabım yıldızlar gi-
bidir. Hangisine baksanız doğru yolu, doğru
yolu bulursunuz, hidâyet bulursunuz diyor.

insanlara hidâyet yıldızı, yol gösterme, istikamet tayin etme yıldızı gibi olmalıyız. Çalışmalıyız. İsteyen yapar. Madem ki bir servis şoförü isterse yirmi tane, yirmi beş tane çocuğa namaz surelerini öğretebiliyor, cihat şuuru verebiliyor, İslam şuuru verebiliyor. O zaman herkes yapabilir. Bir anne evladını müslüman yetiştirebilir. Bir baba evladını müslüman yetiştirebilir. Bu hususta gayretli olmanızı hepinizden rica ederim. Hepsinizin bu konuda uyanık olmasını acizane naçizane tavsiye ederim. Etrafınızdaki kimselere de bu şuuru aşılamanız için çalışmanızı tavsiye ederim.

b. Allah'ın Rızasını Kazanmak İçin İbadet Zamanlarının Değeri

İkinci Hadîs-i Şerîf.

Birinci Hadîs-i Şerîfte neyi öğrendik?

Allah'ın saf saf bağlanmış ibadet eden müslümanlardan hoşnut ve razı olduğunu. Geceleyin kalkıp, gece ibadeti eden, teheccüd namazı kılan kulları sevdiğini ve cihad edip, sebat edip, korkmayıp Allah yolunda çalışan ve düşman galip gelse bile, bastırrsa bile, geri dönmeyen, kaçmayan, dirençli sağlam müslümanları sevdiğini öğrendik. Eh namazımızı kı-

lıyoruz. Gece ibadetine de inşallah Allah gayret kuvvet güç versin. Bundan sonra kalkmaya çalışalım. Allahu Teâlâ Hazretlerinin yolunda da cihat etmek başlıca vazifeniz olsun. Bundan sonra inşallah dinimizle, dilimizle, malımızla, canımızla, Allah'ın dinine cihat edip, çalışan, yardımcı olan, destekçi olan, İslam'ın yayılması için gayret gösteren insanlar olalım.

Gelelim ikinci hadîs-i şerîfe. Sizin kısmetinize kura ile çıkmış olan sayfadaki ikinci hadîsi şerîf.

إِنَّ اللَّهَ لَيَطَّعُ فِي لَيْلَةِ النَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَيَغْفِرُ
لِجَمِيعِ خَلْقِهِ إِلَّا لِمُشْرِكٍ أَوْ مُشَاحِنٍ

Innellâhe le-yettali'u fî leyleti'n-nısfı min şa'bâne fe-yağfiru li-cemî'i halkıhî illâ li-müşrikin ev müşâhinin.

Ebû Musa radiyallahuanhden ikinci hadîs-i şerîf.

Bu ikinci hadîs-i şerîf şaban ayıyla ilgili muhterem kardeşlerim. Şaban ayı hangi aydır? Bu ay, içinde bulunduğumuz aydır. Recep bitti. Miraç gecesi recebin yirmi yedinci gece-siydi. Miraç geçti. Ondan sonra şaban ayı girdi. Şimdi şaban ayının içinde bulunuyoruz. İşte bir

iki hafta içinde şabanın yarısı olacak. Berat gecesi gelecek. Bu berat gecesi müminlerin affı mağfiret olduğu, çok hayırların, bereketlerin cereyan ettiği, Allahu Teâlâ Hazretlerinin lütfunun, kereminin, ikramının, rahmetinin cuşa geldiği bir gecedir ki, bu geceyle ilgili hadîs-i şerîf sizin kura ile karşınıza şimdiden çıktı.

Bu geceye hazırlık olsun diye, dikkatiniz şimdiden çekilsin diye böyle şey yapıldı.

Dün bir kardeşimizle konuştuk. Muhterem Müslümanlar.

Diyor ki; benim bulunduğum fabrikada, kendisini salahiyetli bir kimse, benim bulunduğum fabrikada diyor, bir toplantı yaptılar, beni de çağırdılar, bende gitmek zorundaydım diyor. Kandil gecesine denk getirmişler. Masonlar toplantı yapmışlar kandil gecesinde. Cuma günü oldu mu yemeğe çağıyorlar beni diyor. Yok ben cumaya gideceğim diyorum. Yani cumadan sonra yedir yemeğini, cumadan önce yedir. Maksat cumaya göndermemek. Maksat kandil gecesinin feyzinden istifade ettirmemek. Kâfirler bizim hasımlarımız, düşmanlar, imansızlar. Bu hayırlı, mübarek zamanları biliyorlar da bunların karşısına alternatif koyu-

yorlar. Dinsiz hoca, profesör tam Cuma saatine imtihan koydu. Cuma saatinde cumaya gidin, imtihanına gelemeyen kalsın. Vardı bizim böyle üniversitelerde, fakültelerde, bizim tanıdığımız kimseler. Azılı mason. Şey yapıyor. Tam onu Cuma saatine ders koyuyor. Onun da dersinden not alamazsan geçemiyorsun. Çocuk cumayı terk edecek ille. Be kâfirler, be zalimler, be imansızlar böyle mübarek zamanların kıymetini bilir de, müslümanlar bu mübarek zamanlardan istifade etmesin diye tedbir alırsa. Bizim müslüman kardeşlerimiz bunlar kadar da mı akıllı değil? Bunlar kadar da mı tedbirli değil?

Takviminize yazmanız lazım. Kırmızı daire içine almanız lazım. Bu gece kandil gecesi diye. Bu gece eve giderken hediye ile gitmeniz lazım. Şu içinde yaşadığımız cennette.

Noel tatilinde bu adamların nasıl hediye peşine düştüğünü nasıl görüyorsunuz?

Nasıl herkes birbirine hediye alıyor?

Nasıl uzun tatiller? Nasıl bayramlar? Nasıl fişekler? Nasıl. Nasıl eğlence?

Neden?

Yani bu mübarek günün şuuru, kutsal günün şuuru genç nesillere bulaşsın diye yapıyorlar bunu. Ve siz kendi çocuğunuza kandili bildirmezsiniz, kendi ailenize kandili bildirmezseniz, cumayı bildirmezseniz, bileceği tedbiri almazsanız, hediye almazsanız. Çocuğunuza kandil gecesini, ne zaman babam, o zaman bana külliyetli para verecek diye kandil gecesini önceden hesaplayacağı şeyi almazsanız. Bu çocuklar çok şeyleri bilir de İslam'ı bilmez. Kandili bilmez. Mübarek şeyi bilmez.

O bakımdan çocuklarınıza hediye verecekseniz cumayı vesile edinin, kandili vesile edin, bayramı vesile edinin. O zaman verin ki bilsin. O günlerde evinizde müstesna şenlik olsun, bir bolluk olur. Bir böyle Allah Allah masa niye böyle donanmış, bu evin içi niye böyle güzel.

Ankara da bizim komşumuz, bir kardeşimiz vardı. Bayrakla süslerdi evi. Kandilde. İçini, dışını, böyle konfetilerle, o zincirlerle, güzel süslü şeylerle, fenerlerle, şeylerle, duvarlara asardı, camlara asardı, evin dışına asardı, içine asardı. Yani cümle cihan halkı bu evde ne oluyor diye bakacak. Ha kandil diyecek.

Biz, kandili simide çıkmasa, kandilin ne zaman olduğunu millet bilmiyor. İyi ki kandil simidini koymuş dedelerimiz. İyi ki fırınlar kandil günlerinde simit çıkartıyorlar. Ordan biliyor millet. Onun için dininize bağlı olun. Dininizin mübarek günlerini bilin. O günler için önceden hazırlık yapın. Şimdi işte size Allah nasip etti daha Şaban ayında berat gecesi gelmeden, pazar gününden ikaz karşınıza çıktı. Bu berat gecesine bir güzel hazırlanın ki cümle alem şaşırınsın. Bizim berat gecemiz bu. Mübarek kandil gecemiz. Bu kandil gecesi bak ne diyor Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* efendimiz?

Şabanın yarısı gecesi olduğu zaman, Allah Teâlâ Hazretleri kullarına teveccüh eder, nazar eder, bakar, hepsine şöyle bakar.

Fe-yağfiru li-cemî'i halkihî.

Bütün müslüman halkını affeder, mağfiret eder. Bu gece Allah'ın kullarını affı mağfiret ettiği gecedir. Ama.

İllâ li-müşrikin ev müşâhinin.

Ancak müşriki affetmez. Ancak müşriki affetmez ve müşâhinini affetmez.

Müşrik. Müşrik ne demek?

Allah'a şirk koşan. Allah müşriki affetmez. Kâfiri affetmez. Onun ne bir dini var her din muhterem. Her din muhterem değildir. Her din muhterem olsaydı İbrahim *aleyhisselam* efendim içinde yaşadığı cemiyetin putlarını kırmazdı. Onların karşısına çıkmazdı. Mısır da ...tapıyolar. Muhterem din mi?

Hintliler şimdi öküze tapıyorlar. Muhterem din mi?

Herkes inancında serbest olmalı. Herkes inancında serbest olmamalı, hak din serbest olmalı.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

Le-küm dînüküm ve liye dîni.

(109/Kâfirûn 6.) Demişler ki;

Ya Muhammed gel pazarlık yapalım. Gel bir pazarlık yapalım. Bizi kendi dinimize serbest bırak. Sende serbest ol. Hatta bir gün senin Rabbına ibadet edelim. Bir gün de sen gel bizim putlarımıza ibadet et.

Öyle şey olur mu?

Müslüman batıl bir yola, yanlış yola, şeytan yoluna, imansızlar yoluna. Ümmete şayan değil. Onların dini yanlış. Yanlışta prim verilmez. Yanlış cezalandırır işte daha

başka kanunlar ... Elhamdülillah biz şirkten beriyiz. Şirkten uzağız. Allah dualarını kabul etmiş insanlar, müminleriz, Müslümanlarız. Bizde şirk yok. Doğru. Doğru.

Biz *Eşhedü en lâ ilâhe illallâh ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü*. Biz şehadet ediyoruz ki, Allah'tan başka ilah yoktur. Yalnız o vardır. Gayrisi yok. İki tane hayır. Üç tane hayır.

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

Lev kâne fîhimâ âlihetün illallâhü le-fesedetâ. (21/Enbiyâ 22.)

Birkaç tane olsaydı, birbirleriyle savaşarlardı. Kainatın düzeni alt üst olurdu. Öyle şey olur mu? Bir tane.

هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

Hüvallahü'l-vâhidü'l-kahhâru. (39/Zümer 4.)

Tektir, ehâdtir, sameddir, bir tane. Allah'ın varlığını kabul ediyoruz. Fakat bir de şirk-i hafî vardır muhterem kardeşlerim. Şirk-i hafî, Gizli şirk, gizli şirk, saklı şirk, kimsenin bilmediği, kolay anlaşılmayan şirk vardır.

O nedir?

O da riya, riyakârlıktır, riyakârlıktır. Ahiret amelini, ahiret amelini, ibadeti, taati, Müslümanlığı, dünya menfaati için yapmaktır, gösteriş için yapmaktır. Namazı, orucu, hayrı, sadakayı verirken gösteriş için vermektir. Bir hatta cihadı bile, bir insan gösteriş için yapsa kıymeti yoktur. Bir insan çıksa ya benim gibi bir kahraman insan, şampiyon, bir babayiğit, bir süvari, çok güzel kılıç kullanan bir kimse. Şimdi ben Kanuni'nin yaptığı savaşa gitmesem beni ayıplarlar, savaştan korkuyorum sanırlar. Onun için ben savaşa gideyim dese, Allah kabul etmez. Allah rızası için çarpışanı kabul eder. Ganimet kazanayım, şu kavmi yeneyim de paralarını yağmalayayım, paralarını yağmalayayım da zengin olayım diye savaşa, Allah kabul etmez. Çünkü o da bir çeşit şirktir. Gayesinin dışında başka gaye kattı, niyetini bozdu, Allah rızası için çalışmadı, riyakârlık etti, şöhret için yaptı, dünya menfaati için yaptı. Allah onu da kabul etmez. İnsan Allah'tan gayriden korkarsa, ibadeti başkasına yaranmak için yaparsa, başkasına menfaat sağlamak için yaparsa, o da bir çeşit şirk oluyor. O senin rabbin mi ki ondan korkuyorsun?

O mabut mu ki ona itibar ediyorsun?

Ancak Allah'tan korkarız. Allah gösterişe, dünya menfaati sağlamak için yapmaya, Allah bunu kabul etmiyor. Bu da bir çeşit Şirktir. Bu gizlidir. Yani Allah rahmet vermez. Ali Veli müslüman olan kimseler de yanlış zihniyetler, yanlış niyetler besleyerek böyle aŐaęılık durumlara düŐebilirler. Allah saklasın.

Biz bir ibadeti neden yaparız?

Allah rızası için yaparız.

Hayrı sadakayı niçin veririz? Firmamızın reklamı olsun diye vermeyiz. Allah emretti diye veririz.

Namazı niçin kılarız?

Kılmazsam ayıplarlar diye kılmayız. Allah emretti diye kılarız. Bâyezîd-i Bistâmî'nin hayatını anlatan kitab var. Açtım. Bâyezîd-i Bistâmî her gün bir hatim indirirmiş muhterem kardeşlerim. Her gün bir hatim indirirmiş. Kur'an'ı bir defa hatmedermiş her n. Nice nice nice nice hatimleri var. Kırk beş defa da hacca gitmiş. Kırk beş defa da hacca gitmiş. Arafat'ta dururken, Arafat'ta ibadet ederken vakfe oluyor ya, arefe günü, Arafat'ta öyle ibadet ederken içine bir ses, bir duygu gelmiş ki, diyor ki;

Ya Bâyezîd sen ne adamsın be, sen ne adamsın, her gün bir hatim indirdin, kırk beş defa hac ettin, bir haccın ne kadar sevabı var, kırk beş defa hac ettin, her gün de hatim indirdin. Senin sevabına kim ulaşabilir?

Bakmış ki Allah Allah. İbadetine güvenmeyi telkin eden bir ses, bir duygu, bir düşünce. Allah ibadetlerini kabul ederse eder. Etmezse hiç kıymeti yoktur. Sıfırdır. Ondan kırk beş defa hac ettin. Bunların sevabını satmak istiyorum. Kim alır demiş?

Birisi çıkmış ben alırım demiş. Para vermişte ekmek mi almış yoksa şu ekmek mukabilinde satarım demiş de eline çörek ekmek mi geçmiş. O çöreği almış. Kırk beş haccın sevabı bitti. Ondan sonra da o çöreği de orda bir köpeğin önüne atmış.

Hadi bakalım demiş. Şimdi Allah'ın lütfundan başka ne dayanağın kaldı Bâyezîd? Söyle bakalım. Sattın. Kırk beş haccı sattın. Elinde hiçbir şey kalmadı. O kadar hatmin sevabını sattın. Hiçbir şeyin kalmadı. Hadi bakalım. Hadi bakalım. Şimdi dayandığın ne kaldı?

Allah'ın lütfundan başka dayanağımız mı var?

Allah'tan başka bizi mükâfatlandırarak bir şey varlık mı var?

Başka merci mi var?

Ancak ona ibadet ederiz. Ancak ondan yardım isteriz. Ancak onun için ibadet ederiz. Ancak ondan korkarız. Yaparsak onun için yaparız. Yapmazsak onun için yapmayız dememiz lazım. Öyle demediği zaman insan, bir çeşit şirk oluyor. Başkasını hesaba kattığı zaman, genel müdürü hesaba kattığı zaman, komutanı hesaba kattığı zaman, bilmem falanca zengini hesaba kattığı zaman.

Bir insan bir zengine, zenginliğinden dolayı, bir müslüman zenginliğinden dolayı izzet ve itibar ederse, önünde el pençe divan durur, iki kat eğilirse, *zehebe zürü zadinihi*, dininin üçte ikisi uçar gider. Sen ona mümin diye hürmet edeceksin. Kalbinde iman var diye hürmet edeceksin. Paranın pulun ne kıymeti var?

Yani İslam'ın böyle ince tarafları vardır aziz ve muhterem kardeşlerim. Onun için Allah bizi gizli şirkten de korusun. Ancak Allah'a ibadet edeceğiz. Ancak Allah'tan mükâfat bekleyeceğiz. Ahiret amelini, dünya menfaati sağlamak için yapmayacak müslüman. Sırf Allah rızası için.

Birisi biriktirmiş. Mübareklerden bir büyük evliyâullah'a para vermek istemiş. İhtiyacı yok, paraya ihtiyacı yok. Şöyle bir tereddüt etmiş. Ben ne yapacağım parayı? filan diye. Reddetmeyi düşünmüş. Sonra ver demiş almış. Demişler ki efendim sen zengindin, paraya ihtiyacın yoktu, bu seni fakir sandı verdi. öyle sende aldın. Demiş ki; reddetmekte nefsimin izzetini gördüm. Kabul etmekte nefsimin horlandığını gördüm, zorlandığını gördüm. O hor olsun diye onun için aldım demiş. Ondan sonra bir fakire vermiş. Bir zengin genç, evliyâullah-tan bir zata geliyor, babasından miras kalan bir kese altını, bilmem kaç bin altını, dört bin altın mı, unuttum, bir kese veriyor, al bunu hayır olarak nereye sarf edeceksen sarf et efendi hazretleri diye veriyor. O da vaazda demiş ki; Ey cemaati müslümin şu müslüman kardeşimizden Allah razı olsun. Ne fedakâr. Çok büyük bir parayı çıkarttı. Allah rızası için verdi. Şu kadar bin altını verdi diye söylemiş. Çocuk ordan kalkmış delikanlı. Hocam demiş yani ben onu verdim size ama demiş. Sonra anam razı olmadı demiş. Lütfen onu geri verin demiş. O da almış keseyi. Peki al öyleyse demiş çocuğa geri vermiş. Cemaat gittikten

sonra delikanlı hoca efendinin yanına geliyor. Diyor ki; hocam kusura bakma. Anam razı olmadı filan meselesi yok. Ama beni halka işfa etme. Ben bunu şöhret için yapmıyorum. Allah rızası için yapıyorum. Ne olur benim yaptığım hayrı kimseye söyleme. Al bu parayı diye tekrar vermiş. Halkın teveccühüne önem vermediği için. Halk bilsin de alkışlasın diye düşünür başkası, reklam olsun diye düşünür. O halk halkın sevmeyeceği şeyi yapıyor. Ver geri diyor. Ondan sonra gizli gizili tekrar hocaya veriyor. Al diye. Yani bunlar ince işlerdir. Bunlarda tasavvuf dediğimiz, insanın kalbini kontrol etmesi, niyetini kontrol etmesi, niyetinde ben senin rızanı istiyorum diyor. Her şey olur. Herkes kızar, herkes darılır, herkes bağırır aleyhinde şey yaparlar. Hakkı söyleyeni dokuz köyden kovarlar, dokuz köyden kovarlar.

Onun için onun için müminin vasıflarından bir tanesi;

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

Ve lâ yehâfûne levmete lâimin. (5/Mâide 54.)

Mümin Allah yolunda öyle bir yürür ki, kınayanın kınamasından korkmaz. Kınayanın kınamasından korkmayın.

Eğer sen ne sakal bıraktın be adam? Sana ne?

Sen niye böyle yapıyorsun? Allah'ın emri olduğu için böyle yapıyorum.

Be kadın sen niye böyle örtünüyorsun yaz gününde? Herkes böyle sıcak havada açılıp saçılıp geziyor. Allah emrettiği için. Sen niye böyle başını örtüyorsun? Yazık günah.

Şimdi Ankara da Müslüman kardeşimiz vardı Haritacı. Diyor ki bana; hocam diyor, siz Ankara'ya gelmeden önce, Ankara da başörtülü insan yok gibiydi. Bizim geldiğimiz kırklı yıllarda diyor. Benim diyor bir benim hanım örterdi başını diyor, bu civarda diyor, bu semtte diyor. Benim semtimde bir benim hanım örterdi diyor. İşte uzun zaman komşular evlerine gelmemişler. Bunlar bakmışlar hali nasıl diye. Sonradan komşular gelmeye başlamışlar evine. Her gün kadın kadına oldukları zaman kadın, bizim bu kardeşimizin hanımı, hacı hanımı saçlarını görmüş. Aaaa demiş maşallah sırma gibi ne kadar güzel saçların var. Bende sen başını örtünce başın kel de ondan

örtüyorsun sandım demiş. Kocan mı zorluyor seni demiş? Kocan mı zorluyor da örtüyorsun? Ah evladım demiş. Yaşlı kadın, komşu kadın, kendisi başı açık. O zaman daha başı örtmek şeyi henüz alışılmamış orada. Ah evladım kocan mı zorluyor senin başını böyle örttürüyor? Ne güzel saçların var. Berbere gitsen bukle bukle yaptırsan gelsen, burada dolaşsan, herkes baksa, hayran kalsa. Ne münasebet demiş. Ne münasebet. Kocam aç dese açmam demiş. Allah'ın emri olduğu için örtüyorum ben demiş.

Onun için insan her yaptığı şeyi Allah rızası için yapmaya alışmalı. Mümin kınayanın kınamasından korkmaz. Hastanede ameliyat olacağım. Kendi başımdan geçmiş bir duygu. Kardeşlerimizde de vardır buna benzer duygular. Gençlerde olabilir onun için söylüyorum.

Ameliyat olacağım namaz kılmam lazım. Mescit var mı? dedim. Yok dediler Haydarpaşa numune hastanesinde. Ben üniversite talebesiyim, ameliyat olacağım, biraz sonra ameliyat olacağım, ya ölürüm ya kalırım.

Hastanede mescit yok. Gezdim dolaştım. Boş bir yer bulamadım. Her taraf koğuş, her

taraf yatak, koridorda utandım. Aşağıları do-
laştım, koridorlara girdim çıktım, böyle kimse-
nin görmediği bir تنها yer arıyorum. Nama-
zımı kılacağıım farz namazı. Bulamadım. Bah-
çeye çıktım. Şöyle bir تنها köşe bulabilir mi-
yim diye bulamadım. Kendi kendime kızdım.
Sonradan aklıma geldi. Ya bu Allah'ın farzı, Al-
lah'ın farzı bu, ne diye utanıyorum da gizli bir
yerde kılmaya çalışıyorum. Farz ibadet aleni
yapılır, aleni yapılır. Sen namazı *Allahu ekber*
diye ezan okursun, kamet getirsin kıalarsın,
ötekisi de ha benimde namaz kılmam lazım
diye düşünür, unutmuşsa gelir seninle beraber
kılar. Bu sefer gittiğin çimenlerim üstüne,
caddenin ta kenarına orda namaz kıldım. Yani
utanıyor insan.

Utanmayacak mümin. Kınayanın kınama-
sından korkmayacak. Yap dediği şeyi yapacak
aziz ve muhterem kardeşlerim. Sonra o hadîs-
i şerîfte ne diyor Allahu Teâlâ Hazretleri? Şa-
banın yarısı gecesinde, berat gecesinde, her
kulu affediyor. Bütün mahlukâtını affediyor da
müşriki affetmiyor.

Ev müşâhin. Bir de müşâhini affetmiyor.

Müşâhin ne demek ?

Nefsine Şimdi de Araplar Őahna derler. Yani içi kızıyor. Kazanın altına kömür atıyorsa, su kaynıyor, kızıyor. Ondan sonra makineler çalışıyor kızgın.

Müşâhin demek, içinde için de kızgınlık, kızgınlık olan kul demek. Allah içinde kızgınlık, kin, düŐmanlık, adavet, husumet olan kimseyi de o gecede affetmeyecek. Mümin mümine kızmaz, mümin mümini affeder. Mümin mümine dargın duramaz, müminin mümine  günden fazla dargın durması caiz değildir. Yoktur haramdır. Mümin mümine dargın durmaz. Bir mümin kardeşine karşı bir insanın içinde bir kırgınlık, bir kırgınlık, bir husumet, bir düŐmanlık, bir hınç varsa Allah o kimseyi de o dargın küskün kimseleri de affetmeyecek. Onun için,

Elif okuduk ötürü,

Pazar eyledik götürü

Yaratılanı hoŐgrn

Yaratandan tr

Yunus Erme'nin diliyle ben Şöyle bir hitap edeyim size. Bu işin küçük detayına bakmayın. Toptan pazarlık yapın. Allah'ın kullarını Allah için affedin de sevap kazanmaya bakın. Küçük

dünya hesapları gerekmez. İnsan affedici olmalı. Affetmek büyüklüktür. Allah dargınlardan ilk defa el uzatanı, ilk defa barışmaya teşebbüs edeni sever. Dargın kimse kalmasın aranızda.

Allahu Teâlâ hazretleri muhabbetli bir toplum eylesin bizi. Birbirimizi seven kimseler eylesin.

c. Hayır İşlerinin Allah Katındaki Bereketi ve Sevabı

Bir hadîs-i şerîf daha okuyup konuşmamı bitireyim.

إِنَّ اللَّهَ لَيُرَبِّي لِأَحَدِكُمُ التَّمْرَةَ وَاللُّقْمَةَ كَمَا يُرَبِّي
أَحَدَكُمُ فُلُوهُ أَوْ فَصِيلَهُ حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ أَحَدٍ

Innellâhe le-yürebî li-ehadiküm et-tem-rate ve'l-lokmate kemâ yürebî ehadüküm felüvvehü ev fasîlehû hattâ yekûne misle uhudin.

Âişe radiyallahu anha validemizden rivâyet edilmiş bu hadîs-i şerîf. Üçüncü hadîs-i şerîf oldu. İkincisi demek ki şabanın on beşi gecesiyle ilgiliydi.

Birincinde Allah'ın sevdiği kullar anlatılmış oldu. Bu üçüncü hadîs-i şerîfte de yapılan

hayırların Allah nasıl mükâfatlandırıyor onu bildiren bir hadîs-i şerîf.

Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz. Hazreti Âişe anamızın *radıyallahu anhadan*. Allah şefaatine erdirdin. Bildirdiğine göre buyurmuş ki Peygamber Efendimiz;

Allahu Teâlâ Hazretleri sizden birinizin namına onun için bir hurmayı veyahut bir lokmayı öyle bereketlendirir, öyle büyütür, öyle bakar, öyle çoğaltır ki, sizin kendi efendim şeyinizi efendim evladınızı veya bir tayı, yani ailenizi küçük yavruyu beslediğiniz veyahut bir evinizdeki bir hayvanı beslediğiniz bir tayı bakıp büyüttüğünüz gibi büyütür, o küçücük hurma veyahut lokma lokmayı büyütür büyütür Allah Uhud dağı gibi yapar. Bir lokma oldu Uhud dağı kadar. Yani o kadar sevap verir. Sanki o kadar hayır yapmış gibi sevap verir. Bir lokma verirsin bir hurma verirsin bir şeye kimsese bir sadaka olarak, bir hayır olarak, bir ikram olarak, bir fakire bir sadaka olarak, zekât olarak bir hurma verirsin, Uhud dağı kadar büyük, bir sanki erzak vermiş gibi. Uhud dağı az bir şey değil yani, kamyonlarla taşıya taşıya yıllarca sürse bitmez yani. O kadar yapar Allah.

Demek ki Allahu Teâlâ Hazretleri bir müminin yaptığı küçük bir sevaplı işi ne yapıyor-muş? İndi ilahisinde kendi lütfuyla keremiyle çoğaltıyor. Yani insanın yavrusunu büyüttüğü gibi, evindeki kuzusunu tayını büyüttüğü gibi büyütüyor büyütüyor Uhud dağı kadar yapıyor. Onun için biz cennete giriyoruz. Yoksa bizim yaptığımız işler incir çekirdeğini doldurmaz. Bir namaz kılıyoruz yirmi yedi kat sevap veriyor. Bir hacca gidiyoruz günahlarımızı affı mağfiret ediyor. Bir sadaka veriyoruz, bir lokma, bir hurma, onu Uhud dağı kadar büyütüyor. Bir hak sözü söylüyorsun, bir emr'i mâ'ruf yapıyorsun, bir nehyî münker yapıyorsun büyük sevap veriyor. Müslümanın müslümanın yüzüne bakıp tebessüm etmesine sadaka sevabı veriyor Allah. Müminin anasının babasının yüzüne bakmasına sevap veriyor. Kur'an-ı Kerîme bakmasına sevap veriyor. Annesinin babasının kendisine, sevgiyle bakmasına sebep olmaya sevap veriyor. Bir evlat annesine babasına kendisine böyle sevgiyle baktırsa, önünde dolaşıp ,sevdiği bir iş yaptı mı, aferin bizim be oğlana maşallah ne güzel şey yaptı, aşk olsun filan, tamam onun sevap yazıldı. Ne kadar? Köle azat etmiş gibi sevap.

Köle azat etmiş gibi sevap veriyor. Allahu Teâlâ Hazretleri fazlu kereminden bizim yaptığımız aciz naçiz küçük eksikli kusurlu ibadetlere çok sevaplar veriyor da, biz o paha biçilmez cennete öyle giriyoruz. Biz o cennetin köşklerinin bir kerpiçini alamayız.

Kerpiçleri altın gümüş

Yaratmış da hoş yaratmış

Miski amberle donatmış

Kokar Allah deyu deyu

Yunus Emre ne güzel söylemiş. Biz cennetin kaldırım taşını alamayız. Bütün ömrümüz boyu çalışsak kaldırım taşını alamayız.

Müminin mümini affetmesi meselesinde söyleyeyim. Allahu Teâlâ Hazretleri kulları muhakeme edecek, muhasebe edecek. Muhasebe edecek de herkes böyle sevabım nerden çok olur diye ona çare arayacak. Ne yapayım da acaba sevabı arttırayım? Ne yapayım da cehennemden kurtulayım? Ne yapacağım da hesabımı doğrultayım da cennete gireyim? diye çare arayacak.

Bu arada diyor Peygamber Efendimizin sallallahu aleyhi vesellem. Kıyamet gününde bir kul öteki kulu yakalayacak.

Diyecek ki;

Ya Rabbi! Bu bana dünyada zulmetti. Bundan benim hakkımı al. Bunda benim hakkım var. Al bunu. Allahu Teâlâ Hazretleri sen bu kul kardeşine zulmetmişsin ver bunun hakkını buyuracak. O kulda diyecek ki; Ya Rabbi! Verdim, verdim, hiçbir şeyim kalmadı, hiçbir sevabım kalmadı, yok verecek bir şeyim diyecek.

Allahu Teâlâ Hazretleri diyecek ki; hak isteyen kula; bak bu kardeşinin başkalarına da zulmü olmuş, anlaşılan elinde hiç sevap kalmamış, sana verecek bir şeyi yokmuş. Öyleyse benim günahlarımdan yüklensin Ya Rabbi! Diyecek. Yüklensin benim günahlarımı, biraz hafiflesin, ben biraz hesabımı doğrultayım, yüklensin diyecek. Bunu söyleyince Peygamber Efendimizin ağladı. İşte o gün böyle gündür diye ağladı Peygamber sallallahu aleyhi vesellem efendimiz. O öyle günahlarını yüklensin deyince.

Allahu Teâlâ Hazretleri buyuracak ki; başını kaldır. Demek ki rabbinin huzurunda diz çökmüş, başını kaldırmaya takati yok insanoğlunun. Hesap kolay mı? Başını kaldır kulum diyecek. Başını kaldırınca o kul, cennetin köşklerini görecek ama etrafı kenarları incilerle

bezenmiş. Kıymetli taşlarla bezenmiş, köşkle-
rini görecek. Diyecek ki; Ya Rabbi! Bu köşkler
kimin? Hangi peygamberin? Hangi şehidin?
Hangi mübarek insanın?

Diyecek ki Allahu Teâlâ Hazretleri; hayır
değil. Parasını verenin. Ya Rabbi! Kim bunun
parasını verebilir. Kim bunun parasına takat
getirebilir. Sen verebilirsin. Nasıl verebilirim
Ya Rabbi diyecek? Kardeşini affedenlere.

وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ

Ve'l-âfîne ani'n-nâsi. (Âl-i Imrân 134.)

İnsanları affedenlere bu köşkler deyince.
O köşkların güzelliğinden, ona hayranlığından,
ona rağbetinden, iştiyatından. Diyecek ki; bu
kardeşimi affettim Ya Rabbi! Affettim. Hak-
kımı istemiyorum. Affettim Ya Rabbi! diyecek-
ler. O köşklere gitmek için hızlı hızlı giderken
Allahu Teâlâ Hazretleri diyecek. Dur nereye
gidiyorsun? Bak sen affettiğin için diyecek, bu
kardeşin de cehenneme düşmekten kurtuldu.
Tut onun elinden de cennete beraber gidin di-
yecek. Tut onun elinden de cennete beraber
gidin diyecek.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*
burada diyor ki;

Ey Nas! Allah'tan korkun. Bak Allahu Teâlâ Hazretleri, Allahu Teâlâ hazretleri iki müslümanın arasını nasıl ıslah ediyor. İki darğın müslümanı ahirette nasıl birbirleriyle dost haline getiriyor. Birisine köşkü gösteriyor, ötekisini affettiriyor, onun elinden tutturuyor. Nasıl barıştırıyor? Sizde insanların arasını ıslah edin. Birbirleriyle barıştırın diyor.

Allahu Teâlâ Hazretleri cümlemizi has, hakiki müslüman olmaya muvaffak eylesin. İslam'ın özünü duya duya, tadını hissede hissede yaşamayı cümlemize nasip eylesin. Sevdiği, salîh amelleri işlemeyi nasip eylesin. Böylece sevdiği kul olmayı nasip eylesin. İman-ı kâmil ile yaşayıp, salîh amelleri işleyip, ömrümüz sona erdiği, vademiz yettiği zaman sevdiği bir ameli işlerken, sevdiği bir yolda yürürken, sevdiği bir kul halindeyken, günah üzerinde değilken, ibadet ve taatleyken ve gözümüzde cennet bahçeleri, Resûlullah *sallallahu aleyhi vesellem* efendimizin cemali ve dilimizde zikrullah ve o kelime-i tayyibe münciye mübareke-i buyurun;

Eşhedü en lâ ilâhe illallâh ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü diye diye

iman-ı kâmil ile göçmeyi Allahu Teâlâ Hazretleri cümlemize nasip eylesin. Diyarı gurbette ibadethanelerinden bir ibadethanede, şu mübarek efendim yerde topladığı gibi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimizin havz-ı kevserinde başında da eksiksiz böylece toplansın. Resûlullah efendimizin şefaatine erdiresin. Havz-ı kevserinden doya doya içmeyi nasip eylesin. Cehenneme düşmeden, azaba uğramadan, hesaba çekilmeden, duhulu evvelin ile firdevs-i âlaya girmeyi cümlemize nasip eylesin. Peygamber Efendimize komşu eylesin. Cemalini görmekle şereflendiresin.

Bi hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtiha.

Bir soru kağıdı geldi, diyor ki bir kardeşimiz; Hocam beşinci mezhep hakkında bize biraz bilgi verir misiniz?

Beşinci mezhep dediği biliyorsunuz bizim fıkıh mezhepleri içinde bizim Hanefî mezhebimiz var, Şafiî mezhebi var, efendim Mâlikî mezhebi var, Hanbelî mezhebi var. Dört fıkıh mezhebi. Beşinci mezhep diye ehlisünnet mezheplerinin dışında efendim Şiî, Şiî mezhebine diyorlar. Oda beşinci demişler. Aslında tabi fıkıh mezhepleri eskiden daha çoktur. Ay-

rımlar çoktur. Çeşitli efendim mezhepler vardır ama bu en büyüğü Hanefî mezhebidir. Hem Türkiye de, hem orta doğuda, hem Hindistan da, hem Pakistan da, dünyanın en geniş sahasına yayılmış mensupları en fazla olan Hanefî mezhebidir.

Ondan sonra Şâfiî mezhebidir. Ondan sonra işte Tunus da vesaire de Mâlikî mezhebi vardır. Ortadoğu da. Arabistan da vesaire de Hanbelî mezhebi vardır. Bir de Şîî mezhebi var. Ehli sünnet mezhebinin dışında.

Şîî mezhebi de o da kendi içinde derecelere ayrılmıştır. Kademe kademedir, mertebe mertebedir. Fırka fırkadır. Onların içinde çeşitli fırkalar vardır. Bunların bir kısmı nihâyet şöyle ehli sünnet mezheplerine yakındır. Kur'an-ı Kerîm'i kabul ederler. Peygamber Efendimizin yoluna yakındır. Onların bazı böyle insaflı âlimleri vardır. İşte fakat kanaat bakımından bizim kanaatlerimizden biraz başkacıdır. Namaz kılanlar diğer ibadetleri taatleri yaparlar. En aşırıları da, en böyle sapıtılmış, yoldan çıkmış olanları da, Hazreti Ali *radıyallahu anh* efendimize tanrılık izafe ederler. Ulûhiyyet izafe ederler. Yani tapınılacak şey izafe ederler. Buna Nusayrîlik yani Şîîlerin

sapıtmış, şaşırılmış tipe deniliyor. Bizim memlekette de Antakya taraflarında, Antakya taraflarında ve bazı sapa köşelerde böyle bu kadar böyle sapık böyle kanaatte olan bazı Şîa grupları olduğu söyleniyor.

Suriye'nin başında şu anda bulunan Hafız el Esed denilen, babası Esed adı yani Arslan demek. Kendisinin adı Hafız, Hafız el Esed demek yani Esed'in oğlu hafız oluyor. Adı Hafız. Hafız da Kur'an hafızı manasına değil. Muhafız manasına, bekçi manasına yani. Hafız el Esed yani muhafız bekçi filan manasına geliyor. Hani biz mücahid ismini mücahid ismini koyduğumuz gibi babası öyle hafız ismini koymuş ona ama .. mezhebindedir o mezhep de Nusayrî mezhebi de böyle hak yoldan sapmış, batıl itikatlara sahip bir mezheptir. Ben bunları sadece kitaplarda sanırdım. O diyarlardan gelmiş benim talebem olmuş, bazı doktor filan kimseler var, tanıdığım kimseler var. Onlara sordum. Hakikaten hocam Hazreti Ali'ye Allah nazarında bakarlar, tapınırlar dedi. Böyle sapıkları, şaşırانları vardır. Derece derecedir.

Allahu Teâlâ Hazretleri bizi hak itikattan temiz itikattan ayırmasın. Elhamdülillah yolu-

muz Kur'an yolu. Peygamber Efendimizin sünneti yoludur. Peygamber Efendimizin sünnetine sarılanları Allahu Teâlâ Hazretleri şehit sevapları verecektir. Kur'an-ı Kerîm'in bir harfi değişmemiştir *Elhamdûlillah*. Onu okuyoruz. Âyetlerine tabiyiz. Başımızın tacıdır. Haramlarına haram biliyoruz yapmamaya çalışıyoruz. Helallerini helal biliyoruz, emirlerini emir biliyoruz, uygulamaya çalışıyoruz. Kur'an-ı Kerîm bizim başımızın tacıdır. Yolumuzun rehberidir. Sımsıkı sarıldığımız iptir ki, bizi zulümtan yoluna kavuşturmuştur Allahu Teâlâ Hazretleri.

Bu dünya çirkefinden bataklığından, kuyusundan, o ipe sımsıkı sarılan kurtulur. Kur'an-ı Kerîme sarılan kurtulur. Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* efendimizin sünnetine sarılan ferah bulur. İbadetleri makbul olur. Allahu Teâlâ Hazretleri ona şehit sevapları verir. *Elhamdûlillah* yolumuz güzeldir.

O kardeşlerimiz, bu beşinci mezhep kardeşlerimiz, eski eski kavgaları, tarihteki çekişmeleri, sahabe-i kirâm arasındaki çeşitli ihtilafları yaşıyorlar. O düşmanlığı yaşıyorlar. Yahu Hazreti Ali efendimizde ahirete göçtü. Hazreti Ali efendimizle çeşitli yerlerde savaş

yapmış olanlar da göçtüler. Hesapları Allah'a kaldı. Bizim imamımız İmâm-ı Âzam Ebû Hanefî hazretleri ne güzel söylemiş.

Ne dersin bunlar hakkında deyince?

Diyor ki; Allah'a hamd olsun ki, onların zamanında yaşamadık da kanlarını Allah bizim kılıçlarımıza bulaştırtmadı yani. Bizim kılıçlarımız hatalı bir şey yapıp ta Allah'ın bir mümin kulunu kesip de kana bulanmadı, müminin kanıyla kirlenmedi. Şimdi Allah bizi bu beladan kurtarmışken, ya bir taraftan olsaydık, ya öbür taraftan olsaydık, mümin mümine karşı karşıya gelseydi, birbirleriyle çarpışmış savaşmış olsaydık, öldürmüş, katil olmuş olsaydık, ne fena olurdu. Allah bizim kılıçlarımızı onların kanlarına bulamamış.

Dinlerimizi niye bulayalım?

Geçmiş. Hazreti Ali efendimiz başımızın tacıdır, efendimizdir, Peygamber Efendimizin damadıdır, canımız fedadır. Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin efendimiz başımızın tacıdır. Seyyidü's şühedadır, başımızın tacıdır. İmam Ca'fer es- Sâdık hazretleri hocalarımızın hocalarımızın hocalarımızın hocasıdır. Başımızın tacıdır. Ama yolumuz Kur'an yoludur. Onlar

Hazreti Ali efendimize sevgilerinden, sahabe-
nin bazılarına düşmanlıklarından hadîslerin
çoğunu reddettiler, reddettiler.

Şimdi hadîsleri reddedince dinin ahkâmını
nerden çıkartacaklar? Edeble, hüküm kalmadı.
Yani Şîa'nın hadîs anlayışına göre ancak üç beş
tane sahabe var. Ötekilerin bir şeyini hadîsle-
rini filan kabul etmiyorlar, muteber saymıyor-
lar. O zaman dinin kaynağı kalmıyor. Şeyler
yorumlar değişik oluyor.

O bakımdan bizim yolumuz. Allah bizim de
dedelerimiz muhterem kardeşlerim. Bütün bu
yolların hepsini gördüler. Bizim dedelerimiz
İran tarafından geldiler bu tarafa. Şiîliği de
gördüler. Şiîliği biliyorlardı. Öteki mezhepleri
de gördüler. Çok mübarek insanlardı, mücahit
insanlardı. Allah'ın yolunda yürümeyi esas al-
dılar. Takvâyı esas aldılar. Şüpheli yerlere ya-
naşmadılar. En sağlam yoldan yürüdüler. De-
delerimizin de seçmesi çok güzel. Çok takvâya
uygun.

Allah'a hamd ü senâlar olsun. Bize hiç hiç
böyle bir şey bırakmadılar. Yani her şeyi gü-
zelce incelemişler. Yolumuz güzel Allah'a
hamd ü senalar olsun. O kardeşlerimize de Al-
lah hidâyet eylesin ki, Peygamber Efendimizin

ashabım hakkında beni üzmeyin, onlara dil uzatmayın diyor. Öyle biz öyle şey demiyoruz.

Muaviye radiyallahu anh diyoruz. Muaviye'ye bile yani radiyallahuanh diyoruz geçiyoruz. Bize ne aralarında ihtilaf ahirette kendileri bilir diyoruz. Sahabedir diyoruz. Onlar sahabenin çoğunu söylüyorlar. Hatta mesela Hazreti Ömer hakkında *radiyallahuanh* ki aşere-i mübeşşere'dendir. Onların radyolarında vesairelerinde söylenmiş sözleri tabi biz bu ihtilafları körüklemek istemeyiz de ama Peygamber Efendimiz diyor ki; benim sahabeme dil uzatmayınız, beni üzmeyin, bu konuda diyor.

O bakımdan bizim yolumuz daha sağlam biz kimseyi hasım olarak almıyoruz. Şeyi Şam'ı fethettiler. Mısır'daki Fâtımîler Şîa, Mısır'daki Fâtımîler, Dımaşk şehrini, Şam şehrini fethetmişler. Emeviye camiini görmüşsünüzdür, karadan gidenler. O büyük bir Ulu camisi var şeyin Şam şehrinin. Dımaşk şehrinin. Damascus diyorlar ya batılılar. Oradaki hatibe Cuma hatibine demişler ki; Hazreti Ali hariç öteki üç üç halifeye söveceksin, şeyde, hutbede, minberde. Hepsine söveceksin. Yani Ebû Bekri Sıd-

dîk efendimize, Osman-ı Zünnûreyn efendimize. Onlar Hazreti Ali'nin hakkını geri ver diyeceksin, şöyle diyeceksin, böyle diyeceksin. Olmaz. Ya dersin ya da kafanı keseriz demişler. Eyvah bu hoca ne yapacak? Bu hâtibîn hali ne olacak? diye cumayı merakla bekliyorlar. Çeşitli konuşmalar böyle halkın arasında böyle konuşuluyor. Adamlar istila etmiş, ellerinde kılıçlar, etrafı tutmuşlar, ordu yenilmiş, onlar istila etmişler, şehre girmişler. Şimdi diyorlar ki; müftüye gidelim soralım ne yapması lazım bunun?

Müftü diyor ki öldürmek bahis konusu olduğu için, eh o zaman onların dediği şeyi söylese, olabilir canını kurtarmak için. İnanmamak şartıyla içinden onların zorlamaları yüzünden söylese olabilir diyor. Cuma günü Emeviye camiine geliyorlar. Hoca efendi çıkıyor minbere. Bir güzel hutbe okuyor arkasından. O dört halifeyi bir övüyor. Tabi hücum ediyorlar orda şehit ediyorlar. Ertesi hafta diyorlar ki; müftüye sen okuyacaksın. Fetva verdi ya ertesi hafta müftü çıkıyor. Halk bekliyor bakalım ne diyecek? O mübarek şeyleri ne diyecek? Herkes heyecanla bekliyor. O da ondan güzel

bir hutbe şey yapıyor. Askerler şaşırıyorlar. Diyorlar sen ötekisine fetva vedin. O fetva diyor. O fetva. Biz müftüler halka kolaylık tarafını göstermekle vazifeliyiz. O takvâ. O fetva bu takvâ diyor. Ben kendim hakkında kendi kararımı kendim veririm. Ben takvâ yolunu tercih ettim diyor. Adam larda öldürmekten vazgeçmişler. Sövmekle iş olmaz. Eski ihtilafları karıştırmakla iş olmaz.

Onun için bizim yolumuz güzeldir. Bizim yolumuz edeplidir. Bizim büyüklerimiz herkese saygılıdır. Hazreti Ali efendimize biz canımız veririz. O büyüğümüzdür. Peygamber Efendimizin damadıdır. Allah'ın aslanıdır. Hayber'in fatihidir. Seyyîdlerin başıdır. O bakımdan bizim yolumuz güzel.

Allah'ın hükümleri yeryüzünde çiğnendiği müddetçe bizim kıldığımız namazların ve benzeri şeylerin hükmü nedir? mahkum değil midir?

Allah'ın hükümleri yeryüzünde çiğnendiği zaman bizim kıldığımız namazlarımız ve benzeri ibadetlerimiz yine ibadettir, namazdır, şeydir. Mümin o Allah'ın hükümlerinin çiğnemesine kendisi ortak değil. Gücü yetse onu düzeltmeye gayret içinde. Ama gücü yetmiyor.

Yani şurada duruyoruz. Dışarıdaki adamın açık gezmesini önleyecek durumda değiliz. Rızamız yok, tavsiyemiz yok. Hüküm ve idare bizde olsa onun doğru yola gelmesini isteriz. Zinanın engellenmesini isteriz. Zulmün engellenmesini isteriz. Hayrın icrasını isteriz. Ama gücümüz yetmiyor.

Allahu Teâlâ Hazretleri bizim dinimizde, Kur'an-ı Kerîm'imizde vardır. Hüküm şöyledir takatin kulu mükellef kılmamıştır. Yapabildiğini yapmazsa mesul olur. Yapamadığından mesul olmaz. Tabi her müslümanın içinde, Allah'ın emrini tutmak, yapmak, yaptırmaya çalışmak gayreti olacak. Ama işte bak elimizden geldiği kadar Afganistan'a kardeşlerimizden gidenler oldu. Çarpışanlar oldu. Türklerden birlikler vardı. Orda Ruslarla çarpışanlar içinde. Kolay olmuyor yani. Her şeyin birden olmuyor. Herkesle birden cihada gidemiyor. Herkesin durumları çeşit çeşit oluyor. Allah'ın lütfu keremi geniştir. Elimizden geldiğince, tabi içimizde cihat âşkî olacak, şehit olma âşkî olacak, Allah'ın dinine hizmet etme âşkî olacak. İnşallah bu niyetle olduktan sonra ve elimizden geldiği müddetçe, elimizden geldi-

ğince çalıştığımız taktirde Allah affeder. Çalışmazsa mesul oluruz. O Allah'ın hükümlerinin çiğnenmesini destekleyenler ortak olur. Vele v oyla bile, reyle bile desteklese, destek olanlar mesul olur aziz ve muhterem kardeşlerim. Bunu böylece biliniz. Allah hepinizden razı olsun.

Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke ente'l-alîmü'l-hakîm. Sübhâne rabbinâ rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn ve selâmün alel-mürselin ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn.

el-Fâtiha.

Estağfirullah estağfirullah estağfirullah el-azim el-kerim errahim ellezi lailaheillahu el-hayye'l-kayyum ve etubu ileyh ve eshelüke tevbete ve'l-mağfirate ve'l-hidâyete lemâ innehû hüve't-tevvaburrahim tevbete abdin zâlimin li-nefsihi la yemlikü li-nefsihi mevten ve lâ hayaten ve lâ nuşûra

Estağfirullah. Estağfirullah. Estağfirullah. Estağfirullah el-Azîm el-Kerîm ellezî lâ ilâhe illâ hû el-Hayye'l-kayyûm ve etûbu ileyh.

Allahümme ente rabbî lâ ilâhe illâ ente halaktenî ve ene abduke ve ene alâ ahdi ke ve

*va'dike mesteta'tü eûzü bike min şerri mâ
sana'tü ebûu leke bi-ni'metike aleyye ve ebûu
bi-zenbî fağfirlî fe-innehû lâ yağfiru'z-zunûbe
illâ ente.*

Kul hakları varsa o. Kardeşim hakkını helal et diye. Ondan dolayı helalleşin. Etrafımızda ahirette yakanıza sarılıp ve sizden hak isteyecek kimse kalmamasına dikkat edin. Dervişliğin bir şartı da budur. Üzerinizde namaz oruç borcu varsa onları da ödemek lazım. Onlar da ibadet borcudur. Farz namazların oruçların da kazası farzdır. Vaktinde kılınmamışsa kaza etmesi lazım. Onları da kaza etmeye her gün bir miktar ödemeye gayretli olun. getirir insana. Kesesi bereketli olur, zamanı bereketli olur, şeytan yanına sokulamaz, etrafında melekler ahbab olurlar, toplaşırlar, bir mübarek hal olur, mübarek gün olur, yaşayışı güzel olur. O bakımdan devamlı abdestli gezin.

Her gün bir zamanınızı ayırıp Allah'ın zikriyle meşgul olun. Gecede veya gündüzde sabahta veya akşamda hangi zamanınız müsaitse, işten ne zaman eman bulduysanız, o münasip zamanınızda, abdestli olarak, kibleye

doğru sakın temiz تنها bir yerde oturun gözünüzü yumarsınız. Allah'a samimi tevbe ve istiğfar edersiniz.

Evvela yirmi beş *Estağfirullah Estağfirullah* dersiniz. Sonra bir Fâtiha üç Kulhüvâllâhu okuyun. Bunların sevabını Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* efendimize ve Peygamber Efendimizden bize kadar bu manevi yoldan gelmiş geçmiş olan tarikat büyüklerimizin, mürşitlerimizin, meşayihimizin ruhlarına hediye edersiniz.

Bizim beş tarikatın mümessilliği vardır üzerimizde. Allah'a hamd ü senalar olsun Nakşi tarikatı, Kübrevî tarikatı, Kâdiri tarikatı, Sühreverdi tarikatı, Çeştî tarikatı. İmam-ı Rabbânî hazretlerinden beri böyle bu vazifeler Elhamdülillah. Bağlı bulunuyoruz. Hepsine saygımız sevgimiz vardır. Haseten Bahâeddin Nakşibend efendimizin tavsiyeleri üzere terbiye ve seyri sülûku yapmaya gayret ediyoruz. Hepsine hürmet manevi hediye sunma olmuş oluyor.

Sonra gözümüzü kapatıp ölümü düşüneceğiz. Ölümü düşünmeye tefekkür-ü mevt derler veya bizim tarikatımızda *râbıta-ı mevt* derler. Ölümle râbıta kurmak, irtibat kurmak, ölümü

düşünmek demek. Yani zihnen. Şöyle kendinizi ihtiyar halinizi yatağa yatmış can vermek üzere göz önüne getirin. O halinize zayıflamışsınız, ömür bitmiş, son nefeslerinizi zorlukla alıp veriyorsunuz, o heybetli melek, Azrail *aleyhisselam* karşımıza geliveriyor. Onu görünce insanın aklı başından gider. Ne kadar heyecan çeker. Kim bilir ne kadar zor bir durumdur. Onu tasavvur edin. Fakat Allah yardım ederse, her zor iş asan olur. *Abdühü ve resûlühü*. Böylece Azrail *aleyhisselama* ruhunuzu teslim ediyorsunuz. İmanı kâmil ile ahirete göçüyorsunuz. Azrail *aleyhisselam* size ahiretteki yerlerinizi gösteriyor. İşte cennetteki köşkleriniz, işte huriler..... Tabuda koydular, eller üstünde camiye götürüyorlar, koydular musalla taşına. İmam önde cemaat arkada. Namazımı kıldılar, dualar ettiler, işte tekrar eller üstünde kabristana getirdiler, kabre gömdüler, toprağı üstüme kapattılar, dualar ettiler, mahzun üzgün gittiler. Bende kara toprağın altında kaldım. Ancak kabrimde bana amellerim yoldaş olacak diye düşünürsünüz. İnsanlar uzaklaşınca Münker ve Nekir'in geldiğini düşünün. İki heybetli meleklerdir onlar da. Kabirde oturdular. İnsana sorarlar.

Söyle bakalım senin rabbin kim?

Peygamberin kim?

Dinin ne?

Kitabın ne?

Kıblen neresi?

Diye bu soruları kâfirler cevap veremeyecek. Münafıklar şaşırarak. Ancak müminler cevap verecek. Sizde doğru cevap verdiğinizi düşünürsünüz. Şöyle diyorsunuz Rabbim Allah *celle celalühü*. Peygamberim Muhammed-i Mustafa *sallallahu aleyhi vesellem*. Dinim İslam. Kitabım Kur'an'ı azimüşşan. Kiblem de Kâbe-i şerîfe. Elhamdülillah da müslümanım böyle cevap verince tabi melekler tebrik ederler, giderler.

Mümin kulun kabri genişler, cennet bahçelerinden bir bahçe olur, cennetteki makamları sabah akşam kendisine arz olunur, şâd olur. O ahiretteki evliyâullah büyüklerin arasına katılırız. Onlarla beraber rabbimiz zikri, tesbihi ile vaktimizi geçiririz. Ruhlar âleminde. Kıyamet kopuncaya kadar diye düşünürsünüz.

Sonra kıyametin koptuğunu düşünün. O dehşetli günü düşünün. Dünyada nasıl hercü merc olduğunu, dağların hallaç tohumu gibi

atılıp yıldızların döküldüğünü, insanların nasıl kabirden kalktıklarını, mahşer yerinde toplandıklarını, güneşin tepelerine yaklaştırıldığını, terler içinde kaldıklarını, terlerin toprağın içinde yetmiş arşın aşağıya tesir ettiğini, diz çöküp titreştiklerini, hesaba bekleştiklerini.

Nihayet Allahu Teâlâ Hazretlerinin mahkeme-i kübrasını kurduğunu, herkese amel defterlerini verdiğini, sevapların günahların tartıldığını, hakların alınıp verildiğini, iyilerin bir tarafa, kötülerin bir tarafa ayrıldığını düşünürsünüz.

Ehli cennete sevine sevine, uçarak, koşarak. Ehli cehennem halinin ne kadar kötü olduğunu düşünürsünüz. Nasıl pişman olduklarını, perişan olduklarını, zebanilerin nasıl onları ite kata cehenneme attıklarını, orada nasıl azaplara düçar olduklarını düşünürsünüz.

Dersiniz ki nefsinize; Ey nefis! Şu hayatın kıymetini bil. Öldükten sonra her şey bitiyor. Aklını başına topla. Ölmeden tedbir al. Ölümünden sonraki bu haller böylece bir müddet böyle on beş yirmi dakika sürer. Bunları böylece teferruatı göz önüne getirirsiniz. Nefis bundan korkar ıslah olur. Nefsin ıslah olması için en iyi ilaçlardan birisi bu râbıta-ı mevttir.

Sonra kalbin pası gider. İnsanın gönlü nurlanır. Pası gider. İnsanın manevi hakikatleri anlaması, görmesi mümkün olur. Onun için zikre oturan derviş böyle bir ölümlle ilgili tefekkür devresi geçirecek. Tefekkür çok kıymetli bir ibadet olduğundan çok sevap kazandırır. Peygamber Efendimiz hadîslerde ölümü çokça düşünün dediğinden, sünneti seniyyeyi icra etmiş olur, efendimizin şefaatine de erer. Bu bakımdan zikre oturdukça, ölmeden ölümü düşünün bu bir.

İkincisi zikrullahı karşılıklı beraber yapıyoruz diye düşünün. Bizim Hâlid el-Bağdâdî efendimiz vardı. Bizim Nakşi kolunun Hâlid diye kolunun başıdır. Hazreti Osman efendimizin soyundan gelme bir ârif, âlim âbîd. Onların ilminden, amelinden, ibadetinden, taatinden istifade etse ama bazen arada uzun mesafeler olur. Her zaman beraber olmak mümkün olmaz. Onun için bu râbıta-ı mürşit yapmak lazım ki mürşitle beraberliği o manevi beraberlik olsun. O zaman manevi beraberlik oldu mu insanın feyzi çok olur. Bir de bunu güzel yapmayı başardığı zaman, tarikatta sonra önünde kapılar açılır, daha yüksek makamlara çıkması

mümkün olur. Peygamber Efendimizin huzuruna, meclisine ulaşması mümkün olur.

O bakımdan bu *râbıta-i mürşiti* de güzelce yapın.

Üçüncü tavsiyem de kalbinize şöyle tevecüh edersiniz, bakarsınız, kalbinizi iç aleminizi gibi düşünün. Öbür taraf bir nur alemi, bir şaşılacak pırl pırl nurani, ta arşı alaya kadar uzanıyor. Sizde o aleme geçiyorsunuz. Rabbimizin huzurundasınız. O bize şah damamızdan bile daha yakın. Her yerde hazır ve nazır. Boyun büküyorsunuz. Göz yaşı dökerek diyorsunuz ki;

Ya Rabbi! Beni sen yarattın. Her hâlim sana mağlup. Sana layık kulluk edemedim. Çok suçluyum, kusurluyum. Ama günahkârlara müjden var. Affederiver. Dua edenlerin dualarını kabul edeceğini vaat etmiştir. Vaadi haklıdır. Vaadinden vazgeçmesi yoktur. Onun için böyle duaları edip elinize tesbihi alıp zikre başlarsınız.

Evvela yüz defa *Estağfirullah Estağfirullah estağfirullah* deyin bir.

Sonra yüz defa *Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah* kelime-i tevhidi çekin iki.

Sonra bin defa *Allah. Allah. Allah* diye lafsa-ı celâli âşk ile şevk ile çekin üç.

Her yüz defada bir *İlâhî ente maksûdî ve rıdâke matlûbî* sözü söylenir. Çok önemli sayıyor büyüklerimiz bunu.

Manası şu; Ya Rabbi! Maksudum sensin. Ben seni istiyorum. Ben senin rızanı istiyorum.... Demiş oluyor. Aklı başka yere gitmesin. Keşif ve keramete takılmasın. Yanlış yollara düşmesin. Riyaya, gösterişe düşürmesin diye söylemek gerekiyor. Bu söz önemli.

Sonra Allah Allah zikirleri. Yüz defa *salavât-ı şerîfe* getirirsiniz. Yüz defa da *Kulhü-vallâhu* besmeleyle okursunuz. Bunlar da çok sevaplı surelerdir.

Efendim *salât u selâm* getirmek de çok önemlidir. Böylece insan Resûlullahın sevgisini kazanır. Bunlar bitince elinizi açın dua edin. Kendinize, yakınlarınıza, geçmişlerinize, müslüman kardeşlerinize, bizi de hocanız olarak duadan eksik etmeyin.

Şimdi ben size zikir telkin edeyim Peygamber Efendimizin sahabesine telkin eylediği gibi beni can kulağıyla dinleyin önce.

Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah devam, Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah.

Allah. Allah. Allah devam Allah. Allah. Allah. Şimdi susun. Ağzınızı kapayın, gözünüzü yumun. İçinizden devam etsin Allah demek.

Allah razı olsun Allah mübarek eylesin. Kalbinizi bu zikre alıştırmak. Kalbiniz kimsenin anlamadığı içten, sessiz, sedasız böyle Allah demeyi devam ettirsin. Her zaman, gecede, gündüzde, yolda, işte, çalışırken, otururken, yatarken, kalkarken, hiç boş zaman geçirmeye çalışın. O zaman çok sevap kazanırsınız. Ahirete çok sevaplarla gidirsiniz. Buna zikri kalbi derler. Bu çok yüksek bir zikirdir. Sessiz sessiz olduğundan dille yapılan zikirten yetmiş kat sevabı daha fazladır. Çok kıymetli bir zikirdir. Bu zikre kalbinizi alıştırmak. Kalbinize bu zikirle devam etsin dursun. Zikri müdam haline ermeye vesile olsun.

Tabi zikirler tarikatın önemli bir faaliyet. Tasavuf da zikrin sevabı çok olduğundan tavsiye ediliyor. İnsan böylece günahlardan pak olur, ilerler.

Ama asıl tarikatın ana hedefi, Peygamber *sallallahu aleyhi vesellem* efendimize tam

ümme't olmaktır. Onun ahlâkıyla ahlâklanmaktır. Sünnetiyle amel etmektir. Onun için siz de her şeyden evvel Kur'an'ı öğrenin. Peygamber Efendimizin hadîslerini öğrenin. Sünneti seniyyeye uymayı esas gaye edinin. Namazları evvel vaktinde cemaatle kılmaya dikkat edin. Cemaatten ayrılanı, sürüden ayrılanı kurt kapar. Cemaatten ayrılmayın. Cemaatte sevap yirmi yedi kat daha fazla oluyor. Sonra nafîle bazı namazlar vardır. Sevapları çoktur. Onları yapın.

Mesela geceleyin teheccüd namazı sevaplıdır. Onu kılın. Sabah namazını camide kılmaya gayret edin. Oturun, namazdan sonra oturursunuz işrâk vaktine kadar, yani kerahât vakti çıkıncaya kadar ilimle, zikirle, Kur'an'la meşgul olun. İki rekât işrâk namazı kılarıyorsunuz. Dört rekât duhâ namazı da kılın. Çünkü o zaman Allah insanı muhsinin ümmetine dahil eder. Yani ihsan makamı nasip olabilir. Ona da devam edin. Akşam namazının arkasından evvâbîn namazı kılınır. Seccaden ayrılmadan iki veya dört veya altı rekat hemen kılınıverir. Denizlerin köpüğü kadar insanın günahı çok olsa affına sebeptir diye hadîs vardır. Kaçırma-yalım. Günahlarınız affolsun. Gece yatarken

abdestinizi tazellersiniz, sıkışık kalmazsınız. Taze abdestle dört rekât namaz kılınca ...

Oruçlar da sevaplıdır, çok sevaplıdır. Her türlü varlık Cihatla meşgul olun. Hayrı hasenat yapın. Böylece sevabınız çok olsun diye çalışın bu bir. Sevapları arttırmaya çalışmak bir. İkincisi günahlardan kaçınmaya çalışmaktır. Her çeşit günahattan korunacaksınız. Eğer gözünüze sahip olacaksınız. Harama bakmayacaksınız. Helal lokma yemeye dikkat edeceksiniz. Harama el uzatmayacaksınız. Haram yerlere adım bile atmayacaksınız. Her azanınızı günahlardan koruyacaksınız. Takvâ ehli olacaksınız. Tarikatın en önemli işlerinden birisi günahlardan kaçınmaktır. Takvâdır. Allah takvâ ehli kulları sever. Kerameti de takvâ ... Duanızı yapayım.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

